

Billy Roche (1949)

Slož mě něžně

PŘEKLAD

PAVEL DOMINIK

REŽIE

JANUSZ KLIMSZA

DRAMATURGIE

KLÁRA ŠPIČKOVÁ

SCÉNA

MARTIN VÍŠEK

KOSTÝMY

ELIŠKA ZAPLETALOVÁ

POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE

DALIBOR FRÖHLICH

VÝBĚR HUDBY

JANUSZ KLIMSZA

Osoby a obsazení:

THEO

František Večeřa

PEADAR

Vladimír Čapka

DEAN

David Viktora

JUNIOR

Petr Houska

LILY

Marie Logojdová

EMER

Veronika Lazorčáková

Česká premiéra 30. ledna 2013 v 19 hodin
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Představení řídí

Věra Kryšková

Text sleduje

Jana Hořínová

Technický šéf

Stanislav Muntág

Jevištní mistři

Jan Benek, Radim Duraj

Mistr osvětlení

Radko Orenič

Mistr zvuku

Otakar Mičoch

Mistrová vlásenkárny

Eva Celarková

Mistrová garderoby

Růžena Mauerová

Mistrová rekvizit

Alexandra Václavíková

Šéf výpravy

David Bazika

Vedoucí umělecko-dekoračních dílen **Barbora Macháčová**

Vedoucí výroby kostýmů

Eva Janáková

Scénické dekorace vyrobily umělecko-dekorační dílny NDM

Technolog – Ivana Stuchlíková, mistr čalounické dílny – Petr Missig, mistr malířsko-kašérské dílny – Jaroslav Macháč, mistr truhlářské dílny – Radomír Maschke, mistr zámečnické dílny – Jaroslav Kocourek, mistr zbrojářsko-šperkařské dílny – Jaroslav Dovalil

Kostýmy a doplňky vyrobily krejčovny NDM

Mistrová dámské krejčovny – Iva Koplová, mistrová pánské krejčovny – Jiřina Richtrová, modistka-dekoratérka – Věra Siostrzonková

„Umyj mě a učeš a slož mě něžně...“ (Billy Roche: *Slož mě něžně*)

Billy Roche

Narodil se 11. ledna 1949 v malém městečku Wexford, kde žije dodnes. **Většina jeho her je také zasazena sem a zabývá se tématem outsiderů a jejich každodenním bojem o štěstí v „takových dírách“, které známe i z českých maloměst.**

Roche zpívá v kapele Roach Band, proslavil se jako zpěvák, poté jako herec. Nakonec v roli dramatika se svými hrami „ze zapadákova“ úspěšně vstoupil na prkna, která „znamenají svět“. Vše završil scenáristickými úspěchy ve filmové branži. V mládí chodil do kina i sedmkrát týdně! Obdivoval velké hollywoodské herce, hrdiny svých her ovšem zasadil do „antihrdinského“ prostředí. Koncem osmdesátých let se proslavil tzv. Wexfordskou trilogií. Všechny tři hry (*A Handful of Stars*, *Poor Beast in the Rain* a *Belfry*) měly premiéru v Bush Theatre v Londýně, režie se pokaždé ujal Robin Lefevre. V devadesátých letech je natočila i BBC s původním hereckým obsazením. ***Slož mě něžně* (původním názvem *Lay Me Down Softly*) měla světovou premiéru v roce 2008 v Dublinu.** Brzy ji uvedli v Londýně a v dalších měsících. Tato černá komedie nás zavede do prostředí potulných boxerů, kteří jsou více komedianty než opravdovými profesionály a s gustem kolotočářů si na irských periferiích vydělávají fingovanými zápasy na chleba. Jejich pouťové karty zamíchá výzva profesionála, přičemž v hereckém ringu se najde místo i pro lásku zrozenou ze setkání několika zakomplexovaných „ztracených existencí“, lásku, která jediná nabízí možnost jakéhosi úniku z oné *ranašské road movie*. Příběh ale především odkrývá dojemné lidské osudy, s nimiž se život krutě pomazlil. S humorem a s dávkou určité zoufalé odvahy tak před námi postavy Rocheovy hry rozehrají úplně obyčejný, a přesto fascinující příběh, ne nepodobný takovým, jaké jsme mohli vidat třeba ve Felliniho filmech...

Wexfordská trilogie (1988–1991)

Antonín Dvořák

Před dvěma lety jsem měl možnost přečíst si v originálním jazyce nejdříve Rocheovu *Lay Me Down Softly* (neboli *Slož mě něžně*) a posléze i tři hry tohoto irského dramatika tvořící tzv. Wexfordskou trilogii. Když jsem měl doporučit jednu z jeho her pro uvedení v NDM, vybral jsem právě *Slož mě něžně* a věřím, že to byla dobrá volba. Přesto mě velmi zaujala i tři starší Rocheova dramata, zejména *Chudák kůň na dešti*. Doufám, že i s nimi se na našich jevištích někdy setkáme, protože potenciál oslovit i české diváky určitě mají.

Pro tři Rocheovy hry z přelomu osmdesátých a devadesátých let se později vžilo označení *Wexfordská trilogie*. Wexford, Rocheovo rodiště, je dvacetitisícové pobřežní městečko v jihovýchodním Irsku. Hry, zasazené do prostředí, které autor důvěrně zná, měly premiéry v londýnském Bush Theatre, kde se také od roku 1992 hrály všechny tři během jednoho odpoledne/večera. V roce 1993 byly natočeny pro BBC a mají za sebou několik dalších uvedení v britských a irských divadlech.

Hry této trilogie nemají stejné postavy ani místa děje, přesto není obtížné najít jejich společná témata a motivy: osamělost, nenaplněné ambice, pokušení lidí ze zaostalých částí Irska odejít za prací a (snad) lepším životem do Anglie a také otázku, zda je možné, aby děti nepopakovaly chyby svých rodičů.

A Handful of Stars (*Pár hvězd* nebo taky *Rošťák jako hrom*), 1988

Místo děje: omšelý kulečnickový klub ve Wexfordu

Jimmy je sedmnáctiletý kluk odmítající se podřídít pravidlům života na malém městě. S kamarádem Tonym, toužícím se zařadit právě do těch maloměstských struktur, které Jimmy nenávidí, se schází v jednom místním kulečnickovém klubu. Přístup mají ale jen do předsálí, do místnosti pro členy zatím nemohou, jakkoli se tam touží jednou dostat. Jimmy provádí menší, posléze čím dál závažnější lumpárny (drobné krádeže apod.), a když mu jeho dívka oznámí, že už ho má „plné zuby“, vyloupí s pistolí zastavárnu a zraní policistu, načež zhrouteně čeká v kulečnickovém klubu na to, až bude zatčen. Pozoruhodně

zde působí paralely mezi mladými hochy v předsálí a dospělými majícími přístup do oné vytoužené členské místnosti – jedním z nich je například bývalý boxer beznadějně se snažící o návrat do ringu.

Poor Beast in the Rain (*Chudák kůň na dešti*), 1989

Místo děje: malá sázková kancelář ve Wexfordu

Steven a Eileen (otec a dcera) provozují malou rodinnou sázkovou kancelář. Stevenova manželka (a matka Eileen) před deseti lety utekla do Londýna s mužem jménem Danger Doyle – všem známou výraznou figurou: Danger by mohl být zestárlým Jimmym z minulé hry (pokud by, jako Jimmy, neskončil v mládí nadlouho ve vězení). V sázkové kanceláři vsedávají Joe, dávný Dangerův kumpán, a Georgie, mladý kluk platonicky zamilovaný do Eileen, a také tam uklízí Molly, Dangerova bývalá láska. Děj se odehrává den před odjezdem mužských fanoušků na finále Irského poháru v hurlingu (hurling je irský národní sport vzdáleně podobný pozemnímu hokeji), do něhož se probojoval tým z Wexfordu, což je pro toto městečko zásadní událostí. Znenadání se rozšíří zpráva, že se Danger opět objevil ve městě, a každý si jeho návrat vysvětluje po svém – nakonec se ukáže, že přijel přemluvit Eileen, aby s ním odjela za matkou, která je v psychicky špatném stavu. Konfrontace jednotlivých postav s Dangerem (jenž se ve skutečnosti ukáže nikoli tak nebezpečný a neohrožený, jak se jevil ve vzpomínkách) vyvolá na povrch jejich frustrace a napětí, která se v nich hromadila celou dobu od jeho odjezdu. Eileen se nakonec musí rozhodnout mezi matkou, anebo otcem, a její rozhodnutí je pro ni i pro další postavy značně bolestivé.

Inspirace Čechovem je v této hře dobře rozpoznatelná, stejně jako spojitosti s irskou dramatikou. Rozdíly jsou ovšem jasně patrné: minulé křivdy, které mají postavy v sobě, by třeba v Syngeových dramatech vedly nejspíš k tomu, že by se tyto popraly, u McDonagha asi rovnou postřílely. Tady k žádné fyzické konfrontaci nedojde, a možná o to víc je konec hořký: napětí se pojmenovalo, avšak neuvolnilo. Hra má v sobě i řadu komických míst, zejména v dialozích sportovních fanoušků o hurlingu a jejich cestě na velké finále. Fandění sportu, ve kterém je tým z jejich městečka úspěšný, je pro fanoušky jednou z možností úniku od neveselé reality. Můžeme si přitom

vzpomenout například na vynikající hru Samuela Königgratze *Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou*, v níž si štamgasti v nádražní hospodě pořád dokola z videa pouští jediný úspěch jejich klubu v evropských fotbalových pohárech.

Belfry (*Zvonice*), 1991

Místo děje: zvonice a sakristie kostela ve Wexfordu

Artie je wexfordský kostelník středních let, který se stará o svou nemocnou matku (ta se na scéně neobjeví) a patnáctiletého mírně retardovaného kluka Domenica. Jeho poklidný život se převrátí naruby v okamžiku, kdy se zamiluje do vdané ženy Angely, která v kostele upravuje květiny. Jejich vztah skončí poté, když jejímu manželovi přijde anonymní dopis – Angela se domnívá, že pochází od Domenica, řekne to Artiemu, a ten Domenica zbije. Teprve na konci hry se ukáže – po smrti Artieho matky i Domenica (vběhne pod auto na útěku ze školy, kam byl umístěn po konfrontaci s Artiem) – že opravdovým autorem byla Artieho matka. Její syn nadále pracuje v kostele, ale jeho způsob života a pohled na svět kolem něj se radikálně změnil. Hra je formálně jiná než předchozí dvě Rocheovy hry (flashbacky, Artieho monology k publiku apod.).

Hra *Slož mě něžně* vznikla o sedmnáct let později než *Zvonice*. Přesto je v ní okamžitě rozpoznatelný Rocheův styl z Trilogie a také jeho humor: trochu skrytý (málokdo se asi bude při čtení těchto her nahlas smát), avšak neustále přítomný, stejně jako soucit s postavami, jakkoli chybuujícími, zatvrzelými, rezignujícími.

Billy Roche v monodramatu „Tales From Rainwater Pond“, které je založeno na dvou krátkých povídkách. Irish Repertory Theater

Petr Houska a Vladimír Čapka trénují ve zkušebně pod dozorem Dalibora Fröhliha (vpravo dole)

Vítejte v Boxing Clubu!

Není obvyklé, abyste se v divadle setkali s hrou, která je zasazena do boxerského prostředí! Málokterá premiéra by se také mohla pochlubit takovým zážitkem při zkoušení! Na role se kromě každodenního zkoušení dějů a situací ve zkušebně bylo třeba připravit i jinak: přímo v profesionálním boxerském prostředí, které navštěvuje i mistr světa a mistr Evropy Jakub Gazdík! Řeč je o klubu BOXING OSTRAVA. Sama jsem měla možnost jít se na naše svěřence podívat a jako dramaturg je v duchu připomínkovat spolu se špičkovým trenérem I. třídy Daliborem Fröhlichem! Ten učí Petra Housku boxovat už od července! Dokonce ho sem tam pochválil – Petr byl proto z našich herců nejpovolanější odhalit mi taje tohoto bojového umění, které, jak tvrdí, dosud neodhalil. Trvá totiž minimálně dva až tři roky, než vás trenér postaví naostro do ringu. Když Péťa boxoval s třináctiletým chlapcem, který tvrdě trénuje už pět let, musel ho varovat, aby se „neopovážil mu ji natáhnout“ – měl totiž druhý den premiéru! Během svého tréninku pak schytl už i ostré rány a měl naražené žebro a zápěstí...

Box je nádherný sport! V místnosti plné zrcadel trénujete koordinaci svých pohybů, připomíná vám to baletní sál... Pak přecházíte na „sparing“ se svým protivníkem. Péťa k tomu dodává, že sparing pro něj znamená „trénovat jako“ – nezabýváte se. Otukáváte soupeře, trénujete útok i obranu. **Box vám prý absolutně vyčistí hlavu!** Velmi mě zaujalo, že většina tamních boxerů má vysokou školu, a dokonce i červený diplom (zaslechla jsem tam vtip, že bez něho do Boxing klubu nepřijímají)! Pán, co Petrovi odrovnal žebro, navštěvuje u nás v divadle opery, Ester Konečná, která trénuje v kickboxu ženy a má onen červený diplom, zase ráda chodí k Bezručům...

Box je dokonalá hra! Svého soupeře musíte číst jako při pokeru. Každý má jiné slabiny, a podle toho volíte strategii a údery: soupeře si musíte připravit! Boxeři jsou pohodáři a v jejich klubu panuje dobrá nálada. Trenérům reprezentačního týmu nevádí, že se zabývají i našimi herci, Dalibor Fröhlich se uvolil pomoci nám přímo s inscenací ve zkušebně, v divadelním ringu. Základní údery mají svou choreografii, ale je třeba připomínkovat herce i z jiného pohledu. Z divadelního prostředí jsou totiž naučení „rovnat se“, tj. držet hlavu nahoře, zatímco z boxerského hlediska je častou připomínkou: „Drž si míček pod

krkem!“ (tzn. skloň hlavu). Osa těla má být na místě, tělo se jen točí – Petr často zvedá zadní nohu, také se nesmí předklánět... Ale trenér ho občas i pochválil: třeba za nácvik úderu. Dalibor Fröhlich dokonce od Petra Housky očekává, že po premiéře bude chodit boxovat dál! A Péta má zatím jednu výhodu: jde do toho pokaždé naplno, zatímco jeho protivníci se přirozeně krotí – jejich připomínku „Bij mě, Péto!“ si budu dlouho pamatovat! Možná ale přijde den, kdy Petr nokautuje i zkušeného borce... **Vždyť právě o tom budeme ve zkušebně hrát!**

Petr Houska při tréninku v BOXING OSTRAVA

Petr Houska při tréninku v BOXING OSTRAVA

Robert Bilík, vítěz mezinárodního turnaje v ruském Kaliningradu

Herci činohry a budoucí mladí boxeři
BOXING OSTRAVA

Překladatel Nabokova a Billyho Rochea (v rádionce) s kamarády v Havířově

Na slovíčko s překladatelem Pavlem Dominikem

Teprve nedávno jsem se dozvěděla, že pocházíte z Ostravy. Jak na ni vzpomínáte?

Rád bych to upřesnil: narodil jsem se v Přívoze, ale období mezi druhým a třináctým rokem jsem strávil v Havířově-Šumbarku, mezi ulicemi Jarošova a Fučíkova. Po škole jsem pobýval většně venku s bandou kamarádů, jejichž rodiče, stejně jako moji, se s různou mírou nadšením účastnili budování socialismu a vraceli se domů k večeru, zatímco my jsme vyráběli žvýkačky z čerstvého asfaltu nebo přiváděli k velkolepým výbuchům dozické klíče napěchované seškrábanými hlavičkami ze zápalek. Nic neobyčejného, ale ani nepříjemného. Vlastně na ta léta vzpomínám rád. Vloni jsem se do Havířova zajel podívat. Byla to blesková návštěva: Fučík uhnul Anglii a z oken „našeho“ domu na mě nevráživě civěli. Není nad nostalgii.

Jste téměř dvorním překladatelem ostravské činohry. Na současném repertoáru figurujete jako překladatel už třetí hry...

Ano. První je muzikál *Donaha! (Hole dupy)*, který ale ještě upravil Ostravak Ostravski, druhá je komedie Oscara Wildea *Jak důležité je mít...* – jsem pevně přesvědčen, že tu mezeru po chybějícím jménu, která nám byla před pár týdny vnucena, co nejdřív zase vyplníme...

Jak se to člověku stane, že se věnuje hlavně překladatelské práci? Nelákala vás přímo autorská tvorba?

Umělecký překlad, pokud se mu někdo věnuje zodpovědně a inspirativně, je disciplína natolik náročná, že překladatel musí na adekvátní přetlumočení originálu pro českého čtenáře či diváka většinou použít veškerý svůj um. Na uplatnění vlastních autorských ambicí, ať jsou jakkoli svůdné, zbývá málo času. Mám-li být ovšem upřímný, musím odpovědět: ano, láká.

Nyní se jedná o neznámou hru irského autora. Co vás na ní při čtení nejvíc zaujalo?

Nutno říct, že hru objevil pan režisér Klimsza, jehož upoutala krátká synopse na stránkách divadelní agentury. Mně se hra zalíbila zvláštním,

všudypřítomným napětím, vznášejícím se mezi postavami příběhu jako pach potu nad boxerským ringem, ale i nenápadným humorem a empatií k postavám mizejícího světa „světských“, z nichž se každá po svém pere se svou osamělostí a neúspěchem. Z profesionálního hlediska bylo zajímavé setkání s hovorovou irskou angličtinou.

Jako překladatel dokážete pracovat s mnoha stylistovnými prostředky. Na co je třeba v překladatelské práci dbát především?

Za jednu z nejdůležitějších věcí považuji zdržet se jakéhokoli exhibování na úkor originálu, podřídit se záměrům autora a současně i požadavkům českého prostředí, české kulturní, překladové a čtenářské, případně divácké tradice.

Jak vnímáte úroveň českého překladatelského prostředí? Když se budeme bavit přednostně o divadelních hrách...

Jak bych to řekl... Mnoho lidí podléhá obecně rozšířenému omylu, že není nic jednoduššího než překládat divadelní hry – skládají se přece (zpravidla) z dialogů, které dokáže přeložit každý, kdo umí anglicky! A anglicky dnes umí skoro každý, že? Kdo se nenaučil anglicky ve škole, může jet do Anglie a naučit se „perfektně“ při hlídání dětí, případně při sběru jahod. Nic proti jahodám. Ale teď vážně: umělecký překlad je jedno z nejkompexnějších umění, které vyžaduje nejen hodně dobrou znalost obou jazyků – toho výchozího (výhodou je vzdělání v daném jazykovém oboru), ale hlavně cílového, tedy češtiny –, suverénní orientaci v neustále se měnících společenských a kulturních realitách země, z jejíhož jazyka se překládá, široký kulturní záběr, ale i životní zkušenosti. Nemluvě o zvláštnostech jevištní řeči a vnímání českého publika. Rozdíly mezi překladateli mohou být dramatické – při sledování některých inscenací v některých divadlech mě ale občas napadá, zda ten rozdíl někdo z těch, kdo s textem pracují, vůbec pozná. To však naštěstí není případ dramaturgie NDM.

Měl jste někdy nějaký vzor?

Odjakživa jsem obdivoval Josefa Škvoreckého, jako autora původních próz i jako překladatele. Pro pracovitost, cílevědomost, všestrannost, koncizní vyjadřování a nadhled. Několikeré osobní setkání s ním patří k mým nezapomenutelným zážitkům.

Na která díla se v nejbližší době chystáte?

Již rok s nepravidelností, která mě začíná poněkud znervózňovat, pracuji na překladu románu Vladimira Nabokova *Ada* a jsem teprve ve čtvrtině... Naštěstí nejsem tlačěn termínem odevzdání. Co se divadla týče, v nejbližší době mě čeká překlad hry amerického autora Stephen Guirgise s pracovním názvem *Hajzl v klobouku*. A abych nezapomněl – kromě ostravské inscenace nejslavnější hry Oscara Wildea mi v poslední době udělalo největší radost otevření edice angloamerických divadelních her v nakladatelství Pistorius & Olšanská vydáním prvních dvou titulů, *Vynálezu lásky* Toma Stopparda a *Večera na psích dostizích* Matta Charmana, v mém překladu. Edici řídím spolu s Antonínem Dvořákem z Ostravy, ročně bychom chtěli vydat čtyři tituly v typograficky mimořádné úpravě a doplněné doslovem.

Pavel Dominik

překlad

Narodil se roku 1952 v Ostravě-Přívoze, odkud se následujícího roku přesunul s rodiči do Havířova. Poslední dva ročníky základní školy však dokončil ve středočeské Příbrami, kde také v letech 1967–70 absolvoval Střední všeobecně vzdělávací školu se zaměřením humanitním. Následujících pět let studoval na Filozofické fakultě UK v Praze. Přiját byl na obor korejština – ruština, v průběhu druhého ročníku však orientální jazyk vystřídala angličtina. Po ukončení základní vojenské služby nastupuje jako učitel ruštiny na chemickou průmyslovku v pražské Křemencově ulici, odkud však po třech měsících odchází na „volnou nohu“ jako tlumočník a překladatel. U této profese zůstává až do počátku 90. let.

Pavel Dominik je znám především svým úsilím přiblížit českým čtenářům dílo Vladimira Nabokova (např. *Promluv, paměti; Pnin; Lolita; Dar; Bledý oheň*) a Salmana Rushdieho (*Hanba, Děti půlnoci, Maurův poslední vzdech, Čarodějka z Florencie*), ale překládal i jiné autory (patří mezi ně např. Graham Greene, Philip Roth, Tom Wolfe, Henry Miller, John Banville, John Ashbery). Není bez zajímavosti, že v 90. letech se také úspěšně věnoval překladu a tvorbě dialogů pro dabing. V České televizi spolupracoval s mnoha režiséry, nejčastěji však s Elmarem Klossem ml., jejich česká verze Formanova *Přeletu nad kukaččím hnízdem* se stala nejlepším dabovaným dílem roku 1998.

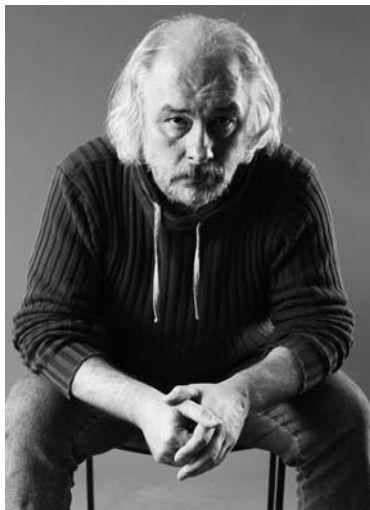
V posledních letech dostává P. Dominik zajímavé příležitosti v oblasti překladů dramatické tvorby. Pro Dejvické divadlo přeložil hru

39 stupňů Patricka Barlowa, pro Elišku Balzerovou monodrama Geraldine Aronové *Můj báječný rozvod*, pro Simonu Stašovou one woman show Willyho Russella *Shirley Valentine*. V mnoha českých divadlech se hrál muzikál *Donaha!*, jehož ostravská verze *Hole dupy* se zabydlela na scéně Divadla Jiřího Myrona. K dalším úspěšným překladatelovými divadelními projektům patří např. *Vše o mé matce* (Samuel Adamson podle Pedra Almodóvara) a *Holky z kalendáře* (Tim Firth) v Divadle ABC, *Šest tanečních hodin v šesti týdnech* (Richard Alfieri), *Leďňáček* (William Douglas Home) a *Deštivé dny* (Keith Huff) v Divadle Ungelt, hudební komedie *Je úchvatná* (Peter Quilter) pro Divadlo Kalich, *Past na myši* (Agatha Christie) v Divadle pod Palmovkou a nový překlad komedie Oscara Wildea *Jak důležité je mít Filipa*, který uvádí Slovácké divadlo v Uherském Hradišti a ostravské Divadlo Antonína Dvořáka.

Překladatelovu dílu se mnohokrát dostalo značného uznání, k těm nejvýznamnějším patří Jungmannova cena za nejlepší překlad roku 1991 (Vladimir Nabokov: *Lolita*) a Pocta laureátům za román Salmana Rushdieho *Zem pod jejíma nohama* (2002).

Janusz Klimsza

režie

Studoval herectví na Státní vysoké škole divadelní v polské Vratislavi a divadelní režii na pražské DAMU. Režiroval v českých a polských divadlech, je také autorem jevištních výprav a divadelních adaptací. Byl pedagogem oboru herectví na Janáčkově státní konzervatoři v Ostravě. V letech 2001–2004 působil v pozici uměleckého šéfa ostravského Divadla Petra Bezruče a v letech 2004–2008 byl uměleckým šéfem činohry Národního divadla moravskoslezského. Zde vytvořil řadu pozoruhodných inscenací, např. *Strakonický dudák*, *Molière*, *Povídky z fastfoodu*, *Bambini di Praga*, *Bavič*, *Ideální manžel*, *Konec masopustu*, *Marat/Sade*, *Poprask na laguně* ad. Od roku 2008 pracuje v NDM jako kmenový režisér činohry. Janusz Klimsza je oceňován také za své režie na tzv. malých scénách nebo v experimentálních prostorech. Za inscenaci v Dolu Hlubina *Pestré vrstvy* získal roku 2011 Cenu Divadelních novin za nejlepší alternativní režii. Je nositelem řádu premiéra Polské republiky za zásluhy o polskou kulturu. Překládá z polštiny. Je nositelem Ceny polských kritiků Zlatá maska, držitelem několika cen na mezinárodních divadelních festivalech. Spolupracuje s Českou televizí a Českým rozhlasem a věnuje se také literární tvorbě. V sezóně 2012/2013 činohra zároveň uvede jeho dramaturgicko-režijní adaptaci Bédiéřova románu *Tristan a Isolda*, kde se ujme i režie.

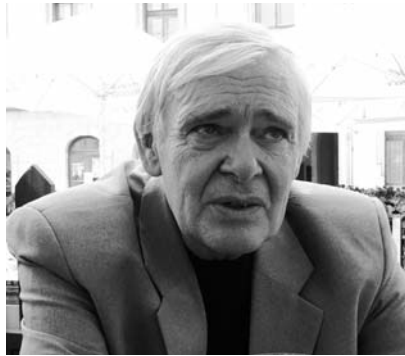

Klára Špičková

dramaturgie

Narodila se roku 1978 v Děčíně. Na gymnáziu Schola ludus získala třikrát po sobě cenu za nejlepší autorskou hru (*Divadelní festival soukromých škol*). S Karlem Tománkem založila *Rodinné divadlo Hlína*, kde inscenovali převážně její texty. Po přijetí na Divadelní fakultu JAMU (hlavní pedagogové: Václav Cejpek a Antonín Přidal) studovala obor divadelní dramaturgie spolu s televizní a rozhlasovou scenáristikou, hostovala v Národním divadle v Brně, režirovala inscenaci *Capo comico*, dramaturgovala v Divadle Polárka, s Petrem Michálkem napsala a natočila studentský film *Fara*. Spolupracovala zpočátku hlavně s režisérem Janem Mikuláškem: *Klub sebevrahů* (dramatizace), *Yepeto*, později v Ostravě *Caligula*, *Herkules a Augiášův chlév*, *Fantom Morrisvillu* nebo *Královna Margot*. Tato hra, kterou napsala volně na motivy románu A. Dumase, byla později uvedena také v Divadle J. K. Tyla v Plzni.

Do Národního divadla moravskoslezského ji ještě jako studentku JAMU angažoval v r. 2002 šéf činohry Juraj Deák (spolupráce na inscenacích *Krvavá svatba*, *Můj boj /Mein Kampf/* aj.). Pro něj vytvořila autorské libreto muzikálu *Carmen* (2003), který uvedli v Divadle Na Fidlovačce (v r. 2009 muzikál uvedlo divadlo v Uherském Hradišti). V NDM se od r. 2002 dramaturgicky či spoluautorsky podílí na řadě činoherních inscenacích (*Kouzelník z Lublinu*, *Cabaret*, *Molière*, *Fantom Morrisvillu*, *Maryša*, *Večer tříkrálový*, *Přelet nad kukaččím hnízdem*, *Ostatní světy*, *Válka s Mloky*, *Amadeus*, *Cenci*, *Pygmalion*, *Kuřácky* aj.). Pravidelně hostuje v Divadle Na Fidlovačce (muzikály: *Carmen*, *Ballada pro banditu*, *Funny Girl*, *Millie*, *Hvězdy na vrbě* aj., hry: *Nevyléčitelní*, překlad *Nejlepší kamarádky*, *Stvoření světa*, s Pavlem Šimákem zde vytvořila jevištní adaptaci *Hostince U kamenného stolu* a řadu dalších inscenací). Spolupracuje také s Českou televizí, píše do *Otazníků historie*.

Martin Víšek

scéna

Narodil se 16. 5. 1952 v Pardubicích. Absolvoval katedru jevištního výtvarnictví na Divadelní fakultě v Praze. Jeho hlavní pedagogové byli doc. M. Romberg, doc. O. Smutný a doc. A. Pražák. Poté působil v angažmá v divadlech v Opavě, v Hradci Králové a v Olomouci. Od roku 2002 je ve svobodném povolání. Spolupracuje s řadou českých a moravských divadel: MD Ústí n. Labem, JD České Budějovice, SD Opava, NDM Ostrava, MD Olomouc, ND Brno, DJKT Plzeň, DFXŠ Liberec.

Účastnil se výstav: Salon české scénografie Praha 2005, Společné výstavy UVU pardubického regionu v Litomyšli, výstava Nasavrky a Doetinchen.

V Pardubicích je členem Unie výtvarných umělců pardubického regionu.

Vytvořil knižní ilustrace: *50 panovníků na českém trůně*, Filip Trend Publishing 1999, *Pověsti z Pardubicka a Hradecka*, Agave 2000.

V roce 2008 vytvořil návrh expozice *Tajemné znojemské podzemí*. Expozice byla zpřístupněna v roce 2009, získala absolutní vítězství v soutěži *Kudy z nudy*.

Eliška Zapletalová

kostýmy

Studovala na SUPŠ textilní v Brně, krátce působila ve Filmovém studiu Barrandov, pak odešla na Moravu, kde do r. 1983 pracovala v Divadle Oldřicha Stibora v Olomouci. Poté přišla dlouholetá spolupráce s NDM v Ostravě a dalšími českými a slovenskými divadly. Celkem vytvořila 400 kostýmních výprav, navrhuje pro činohru, operu, operetu i balet.

„Čím je pro mne scénografie? Celoživotním povoláním.“

Dalibor Fröhlich

trenér I. třídy Boxing Ostrava
pohybová spolupráce

K boxu se dostal přes několik úpolových sportů. Boxovat začal až po základní vojenské službě. Reprezentoval SSK Vítkovice a boxoval za doby ČSSR, ČSFR 1. národní ligu. Sám o sobě tvrdí, že byl průměrným ligovým boxerem a úspěchy se prý dostavily až při práci trenérské. Před dvěma lety ukončil studium nejvyššího trenérského vzdělání 1. třídy na FTVS UK Praha a chystá se na obhajobu diplomové práce. Podařilo se mu vychovat několik mistrů ČR a také úspěchy z mezinárodního ringu zařadily jeho klub mezi špičku těch nejlepších v republice. Jeho svěřenci boxují nejvyšší soutěže, má reprezentanty ve všech věkových kategoriích. A také nejvíce vysokoškoláků ve výběru reprezentace, což v boxu dříve nebývalo tak často. Práce trenéra ho nesmírně baví a těší ho, že se mu a jeho kolegům podařilo vybudovat tak skvělý tým. Velké poděkování si podle Dalibora zaslouží jeho dlouholetý kolega trenér Ing. Richard Sklář a také všichni ostatní trenéři a funkcionáři. A především jeho malá dcerka Laurinka, která ho všude provází. Dalibor tajně doufá, že nebude boxovat...

Petr Houska, David Viktora a Vladimír Čapka v „hereckém ringu“

Billy Roche (1949)

Slož mě něžně

(Lay Me Down Softly)

Přeložil Pavel Dominik

Text hry je tištěn bez inscenačních úprav

Osoby:

THEO
PEADAR
DEAN
JUNIOR
LILY
EMER

Hra se odehrává na začátku 60. let kdesi v Irsku. Nacházíme se v jednoduchém boxerském „sále“ Delaneyho kočovného lunaparku. Boxerský ring je postaven ve velkém stanu, u jehož zadní stěny, kde visí těžký boxovací pytel, vidíme v levém rohu jakési pódium; v druhém rohu jsou složeny lavice pro diváky, plně naložená kárka – provazy, plachta, plivátka, velký buben, starý otřískaný akordeon. V blízkosti ringu stojí malý stolek a židle, vzadu vpravo masivní dřevěná bedna s uskladněnými rukavicemi a další výstrojí a náčiním. Nahoře cedule s nápisem „Zkuste štěstí v našem ringu“. Několik východů ze stanu jako by se otvíralo do zeleně venku, kde se nacházejí pouťové atrakce: jeden v boční stěně vlevo, druhý, větší, uprostřed zadní stěny. Vpředu vpravo je několik schůdků do zastřešené dřevěné boudy pro sázkaře, vedle ní je turniket. Po ruce je tranzistorové rádio. Nad vchodem zrcadlově otočený nápis Akademie. Na zemi hrubá dřevěná podlaha, tu a tam prorostlá trsy trávy. Skrz plachtové dílce a občasnou skulinu čas od času problesknou jiné pouťové atrakce – například světla okolo střelnice, roh kolotoče atp.

Jednání první

Světla na boxerský sál s ringem. Z tranzistorového rádia zní písnička (např. Del Shannon). Je středeční dopoledne a potom zbrocený Dean skáče přes švihadlo vedle boxovacího pytle. Peadar pracuje uvnitř ringu, sundává provazy a zkouší jejich pevnost, hledá pod pódiem náhradní atd. Theo cosi kutí v boudě. Lavičky jsou naskládané na sobě, aby nepřekážely.

Theo (MS) Peadare, nemohl by ses mrknout na ten turniket, až budeš mít chvíliku?

Paedar je bývalý boxer, který už má dávno nejlepší léta za sebou a pohybuje se s ladností, rozvahou a klidnou důstojností člověka, jenž už nemusí nikomu nic dokazovat.

Peadar No jo... Co je s ním?

Vejde Theo s brýlemi na nose, v ruce účetní knihy, pokladničku atd. Je to tvrdý, prudký, panovačný hromotluk středního věku.

Theo *(zkouší turniket)* Já nic nevidím. *(Vypne tranzistorák.)* Prej se včera zasekával, povídala Lily. Sázkaři ho museli přelejzat. Což vo to, jenže pak tam uvíznul nějaký tlustoch a bylo po prdeli. Nakonec museli chodit zboku rovnou do stanu.

Peadar Říkal jsem si, proč choděj tama.

Theo Huh?... Co to děláš?

Peadar To si poručila Jeho vašnost!... Mám je prej utáhnout.

Theo Utáhnout?

Peadar Jo. *(Udělá ksicht.)*

Dean *(hasí žízeň)* Jsou moc volný, Theo. Měly by bejt jakoby víc fest. A podlaha je jak mejdlo, to teda fakt sorry.

Theo Jo, ta podlaha taky nestojí za nic.

Peadar Madison Square Garden tu mít nebudem.

Dean Co?

Theo Přepudruj ji trochu magnéziem, jinak tam můžem rovnou pořádat taneční kurzy.

Peadar No jo.

Theo Co? *(zprává)* Ta ta ta ta ta /ta ta/ ta ta... *(Na krásném modrém Dunaji.)*

Dean Viděl jsi včera toho chlapa, Theo?

Theo Ta ta ta ta ta /ta ta/ ta ta...

Dean Šel k zemi jak pytel hoven, kamaráde. Ta sedla! *(Švihne rukou do vzduchu.)*

Peadar Jo, všichni jsme to viděli, že jo, Theo?

Theo Jo, byli jsme u toho všichni. Můžem ti to podepsat.

Peadar Moje slova... Jo, přesně tohle jsem měl... tak jako... na jazyku.

Theo sedí u stolu, knihy otevřené.

Dean A tím jako chcete říct co? *(Peadar sykne a otočí se.)* Dělal na mě ramena, Theo. Když jsem mu ji natáh poprvý, tak řek: „Vůbec to nebolí, nic necejtím.“ A já: „Ne?“ A on machroval: „Vůbec nic.“ Tak jsem si počkal na správněj okamžik a pak povídám: „A co tohle?“ a prásk! – vrazil jsem mu takovou, že mu zuby a krev vylítly na všechny strany. Panejo.

Peadar Byla to pěkná pitomost, abys věděl.

Dean Cos říkal?

Peadar Nebylo to nutný.

Dean To si myslíš ty... Každopádně je to dobrý pro kšeft.

Peadar No právě, že není.

Dean Není co?

Peadar Dobrý pro kšeft.

Dean Tak hele, musím taky hledět na svou pověst, kamaráde; na rozdíl od vás. Jen ať se o tom ví. Nemám pravdu, Theo?

Theo Co říkáš?

Dean Povídám, jen ať se o tom ví.

Theo Jo, hlavně aby náš tanečníček neuklouz.

Dean Jak to myslíš?

Theo *(hrozivě)* Jak myslím co?

Malá pauza.

Peadar Sebral se z toho ten chlap, Theo?

Theo Jo, dobrý. Byl jen trochu otřesenej.

Dean Otřesenej? Jseš slepej?! Byl v kómatu!

Theo Řek jsem Juniorovi, ať vezme auto a hodí ho domů.

Dean Ještěže jseš takovej dobrák.

Theo *(nasliní si prsty a počítá peníze)* Holt to jsem celej já. Theodore Delaney. Blahoslavený jsou blahoslavený, neboť jsou skromný a čistýho srdce. Sto čtrnáct šustlavejch. Od nynějška až navěky věků. *(Zapíše částky do účetní knihy.)*

Peadar A řekl, jestli mu něco není?

Theo Jo... Jak říkám... byl grogy.

Dean *(Paroduje jakoby podroušenou furiantskou chůzi zbitého vyzyvatele.)* Veselý vánoce a hodně štěstí v novým roce. Kuků!

Vejde Junior, kulhající pohledný mladý muž, který toho moc nenamluví a jehož tep je pomalým tempem mírně vyhořelého profesionálního boxera.

Dean *(sedne si na dřevěnou bednu)* Junior vám to určitě potvrdí, že jo, Juniore?

Junior O co jde?

Dean O provazy.

Junior Co je s nima?

Dean Podle mě jsou moc volný. *(Junior se zašklebí.)* A taky podlaha. Řekni mu, cos říkal o tý podlaze, Juniore. Cos mi řek onehdy. Tak dělej.

Junior vzdychne a zavrtí hlavou.

Theo Už jsi viděl Lily?

Junior Jo, povídá si venku s Rustym.

Dean Už zas!! Měl by sis na toho maníka dát bacha, Theo. Je to hroznej vošoust, voklátí všeco, co mu přijde do cesty. Mně je to fuk, ale prej má vocas jako kůň. *(Zařehťá.)* Juniore, pojď nám píchnout. *(Dean kývne k páru boxerských rukavic.)*

Peadar Co ten chlap, Juniore? Vzpamatoval se?

Junior *(jde pomoci Deanovi s rukavicemi)* Kterej chlap?

Peadar Ten starej.

Dean Starej nebyl, Peadare, to ani náhodou.

Junior Mám pocit, že jo.

Dean Byl asi v tvým věku.

Peadar Tak hele.

Junior Jen jsem ho vyložil u baráku, ne?

Dean To jsi nešel ani na polívku? Co?

Junior Jseš blbej nebo co? Složil jsem ho u dveří a koukal vypadnout. Byl totiž pěkně tuhej.

Dean No jo, no, aspoň si to bude pamatovat. Utáhni je fest, buď tak hodnej.

Junior Tak se nehejbej. Pěkně ubohá čtvrt.

Dean *(vstává)* Kristepane! Snad nebydlí v nějakým slumu?! *(Rozesměje se charakteristickým smíchem.)* To už je lepší... Jo, je fajnově vyvinutej. Úplnej hřebec. Kam přijde, tam má ženskou. – Rusty! Kluci říkali, že to obyčejně táhne se dvěma nebo třema najednou.

Peadar Taky jsem to slyšel.

Junior Ještěže to není žádněj krasavec – byl by nebezpečnej.

Dean Hlavně, chlapi, že vypadá dobře tam, kde se to počítá. *(Zapískáním naznačí.)*

Peadar Moje řeč. Asi to tak bude.

Dean *(jde k boxovacímu pytlí)* Dyť říkám.

Smích.

Theo *(dusí v sobě vztek)* Tak koukneš se na ten blbej turniket nebo ne? Kolikrát ti mám říkat?

Peadar Co je?

Theo Místo aby ses tam sral s těma provazama. Byly dobrý tak, jak byly. Nech je bejt, do řiti. Musíš posypat ring nějakým tím sajrajtem.

Peadar Juniore, pojď sem, ty se v tom krámu vyznáš líp.

Junior V jakým krámu?

Peadar Turniket se někde šprajcnul.

Junior Jo?

Theo *(napůl pro sebe)* Celý se to musí hergot rozebrat. Co jsem komu udělal? Do hajzlu!

Peadar *(mumlá)* Už zas...

Junior Co?

Theo Mumlej si, co chceš, mně je to fuk.

Peadar Co říkáš?

Theo Povídám, klidně si žvaň, co chceš.

Junior Asi to chce jen kapku oleje nebo něco.

Theo Kdo to tak utáhnul!

Junior Ukaž.

Theo Zkuste to někdo. Ale nemusíte na to bejt dva... Co to tady vlastně provozuju – prázdninovej tábor pro důchodce, nebo co?

Peadar *(odchází)* Tak jo.

Junior *(zmateně)* Co jo?

Theo *(Deanovi)* Já se z toho... chce to jen trochu namáznout, a špekulujou nad tím dva chlapi, do prdele.

Peadar Řek jsem „tak jo“. Tak už toho nech.

Theo Cos říkal?

Peadar Kristepane, už se na to dneska vykašli, buď tak hodnej.

Theo Nebudu jedinej, kdo tady na to kašle. Vy si určitě všichni myslíte, že jste na dovolený.

Theo bezostyšně pozoruje Peadara – který má sto chutí mu ten pohled vrátit –, jak jde po své práci. Junior si prohlédne turniket a potom si dojde vytáhnout zpod pódia brašnu s nářadím. V té chvíli vejde Lily.

Lily Mmn... Miluju tu vůni potu, prachu a kůže. A těchhle těch – honem – no... (*Gestem hledá výraz.*)

Peadar Provazů.
Junior se nervózně zasměje.

Theo (*podezřavě*) Co je?

Dean Tak co, Lily, jak se má Rusty?

Lily Rusty?

Dean Jo. Je v pohodě?

Lily Jo, je v pohodě, proč?

Dean Nic... Jen jsme... tak nějak... o něm mluvili. Říkali jsme si, jak je volíbenej a tak.

Lily Jo?

Dean No jo. Ty si to nemyslíš?

Lily Já nevím... Asi jo.

Dean Co?
Pauza, když Lily probodne Juniora pohledem.

Theo Máš pro mě něco?

Lily (*položí na stůl sáčky s penězi*) Jsou většinou ze včerejška. Střelnice, autodrom, houpačky... tohle je co? (*Přečte si nálepku.*)... Aha, jo, tobogan. To je za dnešek.

Theo Co je Rustyho?

Lily Autodrom... Prej ti dluží za dva dny: za včera a především.

Theo Já vím. Tím si nelam hlavu... Ukaž, kolik toho je... Jo... (*Podívá se do účetní knihy.*)

Dean (*Lily*) Řekl ti malej Ernie, že nějakej chlap vystřílel včera na střelnici všechny ceny? Lily?

Lily Jo.

Dean To bych vám přál vidět, pokaždý se trefil do černýho. Bum-bum-prásk!... Vsadím se, že chodí do nějakýho střeleckýho klubu. Úplně to tam vyluxoval – panenky, plyšáky, kdejakou srágoru, nezůstala tam ani špejle od žvejkačky. Prostě se rozhod, že si všechno odnese domů.

Lily Já vím. Musela jsem pak letět za ním a všechno to od něj zase koupit.

Dean Nepovídej?... No tak fajn, hlavně doufejme, že se už nevrátí. Malej Ernie by musel vytáhnout pilník. (*Imituje Ernieho, jak upilovává mušku na vzduchovce, z které pak střílí, míjeje pomyslný terč o kilometr a vydáváje komické slepičí skřeky.*)

Theo Koukal jsem se na tržbu za poslední dobu, Peadare a – ať dám toho chlapa, kam chci – vždycky vybere míň.

Peadar Rustyho?

Theo Jo. Autíčka, tobogan, řetízkač, ať je to, co chce. Tržba jde dolů. Kdyby šlo o pár drobnějších, tak o tom nemluví.

Peadar Jo?

Theo Jo. A nikdy je neodevzdává hned na druhý den, kolikrát jsem mu to říkal, ale vždycky až za pár dní, až je toho víc. Koukl jsem se do účta na příjmy a zas odevzdal míň.

Peadar O kolik?

Theo Nevím... Každý den to ale dělá dobře pár liber. Každý den! Jo kdyby za tejdén, tak nic neřeknu, ale...

Peadar Za den? A hergot!

Theo Tak co?

Lily Koukej, Theo, s kšeftem je to poslední dobou dost špatný. Myslím posledních pár tejdů... některé večer sem skoro nepáchla ani noha.

Theo To jsem vzal v úvahu... Sere nám na hlavu.

Theo se odhodlaně zvedne, sundá si brýle a strčí si je do kapsy.

Dean Mám za ním zajít a vyříkat si to s ním?

Theo Ty? Vyříkat si to? Za mě? Myslím, že ne.

Dean Ne?
(*Theo zavrtí hlavou.*)

Lily Hele, Theo, hlavně se neunáhli. Prostě si s ním promluv, uvidíš, jak to vysvětlí... Theo... Theo, posloucháš mě? Peadare, řekni mu něco, prosím tě.

Peadar bezradně rozhodí ruce. Theo už je na odchodu s Peadarem v patách.

Dean Kdo by to řekl? Zrzek Rusty půjde na skřípec. Halejujál!

Dean se zasměje a jde za ostatními ven. Lily stojí a vyprovází je pohledem, potom vzdychne, otočí se a opovržlivě se podívá na Juniora, který se s plechovkou oleje a brašnou s nářadím belhá sem a tam.

Junior Co je?... Ptal se, kde jsi, tak jsem mu to řekl. Totiž ... (*Pokrčí rameny.*)... A taky jsem tě varoval.

Lily No a co? To už nemůžu mluvit s nikým? A co mám jako dělat? Vyhnout se každému chlapovi, kterého potkám?

Junior Varoval jsem tě... A ne jednou, neříkej, že ne.

Lily Víš vůbec, jaký to je? Umíš si představit, jaký...

Junior A Peadar tě na to taky upozorňoval.

Lily ...jaký to je... mít na krku takovýho pablba? S těma jeho puclama? Pověsil si je na zeď, jako by to byla nějaká Mona Lisa nebo co!

Junior Neříkej, žes to o něm nevěděla. Vědělas to.

Lily Věčně mě šmíruje a kontroluje...

Junior Pokaždý, když mě pošle, abych se po tobě podíval, tak je to stejný.

Lily Kristepane, vždyť já už se s nikým ani nemůžu dát do řeči, aby si nemyslel...

Junior Hele, je jasný, že dřív nebo později tě nača-

Lily A co tím chceš vůbec říct, že jsem to „věděla“? Co jsem jako měla vědět?

Junior Jak to s Rustym dopadne.

Lily Co?

Junior To samý, co se stalo s tamtím, jak se jmenoval... Pamatuješ si na něj? Honem, jak se jmenoval... Ten, ehm, s těma zubama...?

Lily Jo, pamatuju. Jasně, že jo... Mladej Luke.

Junior Jo, Luke!

Lily A co je s ním?

Junior Řeknu ti to asi takhle: nevypadal moc dobře, když jsem ho viděl naposled. Chci říct, že byl...

Lily Že byl co?

Junior Prostě nevypadal moc dobře.

Přes Lilyinu tvář přejede stín lítosti, zatímco Junior cpe brašnu s nářadím atp. pod pódium.

Lily Doufám, že mu Rusty rozšlape držku. Fakt jo... Aspoň jednou v životě bych si přála vidět, jak mu někdo... rozumíš...

Junior Jo, rozumím.

Dean (*vrací se*) Juniore, měls to vidět! Amerika, vole.

Junior Nepovídej?

Dean (*vstoupí do ringu*) Nesor boha a nech toho!... Chceš říct, že kradu? povídá Rusty a sahá po hasáku. Prásk... A hotovo! Vsadím se, vo co chceš, že má přeraženou čelist. Bylo to přepychový, kamaráde!

Lily Kde je teď?

Dean Na zemi.

Lily Myslím Theo.

Dean Netuším... Asi prohledává maringotku... Tak co, Peadare, co ty na to? Žrádlo, ne?

Vejde Peadar se zabaveným hasákem a podá ho Juniorovi, aby ho uložil do brašny s náradím pod pódium.

Peadar Trefil ho fajnově.

Dean To teda jo... Řek bych, že má v hajzlu čelist, co myslíš? Heh? Je určitě přeražená – to nejmní.

Peadar Rozhodně ho teď bolí.

Dean Bych řek. A hodně! Co?... Prásk! A mazej pro šitíčko! Bože!

Junior To se vůbec nezmoh na odpor, Paedare?

Peadar zavrtí hlavou.

Dean Rozhodně na žádnéj viditelnej. Šleh!...

Lily sebou zklamaně trhne při té představě. Vejde Theo se svazkem bankovek.

Dean Hééj!

Theo (*Peadarovi*) Tomu říkám šikovný spoření!

Peadar Kde (byly)?

Theo Pod podlahou.

Dean Šmejd.

Theo Je to holt spořivej hoch.

Dean A na co šetřil? Aby moh snadnějc balit baby? (*Zasměje se znovu svým charakteristickým smíchem.*)

Theo Cos říkal?

Dean Nic, sorry.

Theo si změří Deana a potom trochu vyvedený z míry sebere všechny pytlíky s penězi a sešity a účetní knihy a chystá se k odchodu.

Theo Nenechte si to pro sebe.

Dean Jasná věc, Theo... Ať se o tom ví, chlape. Od tedka až na věky věků!

Theo odejde. Peadar vstoupí do ringu. Rozvášený Dean mu ubalí jednu pěknou na solar. Peadar se bolestí ohne.

Peadar Seš ale hajzl!

Dean O tom nepochybuj!

Junior Hele, vykašli se na to.

Dean Co ti je?

Junior Já ti řeknu, co mi je...

Dean Tak dělej!

Bojovně se proti sobě postaví. Peadar rázně vstoupí mezi ně.

Peadar (Deanovi) Jednou ti to spočítám, synku!

Dean A co?... Tak hlavně aby ses dočkal!

Dean políbí Peadara na čelo a obrátí pozornost k pytlí a zuřivě do něj buší. Peadar rázně odmítne Juniorovu pomoc a poněkud lapaje po dechu jde po své práci. Junior stojí a dívá se na Lily, která pozoruje Deana a jako by byla naplněna vášnivým, nově nalezeným obdivem k němu. Tma. Světlo. Pozdní odpoledne. Peadar sundává velký pytel, který potom uloží do bedny. Provazy okolo ringu jsou stále dole. Vejde Dean.

Peadar Co Lily? V pořádku?

Dean Asi jo. Zrovna jí ukazuje ty svoje pucele; to má holka radost.

Peadar „Sněhový vločky a narcisy“, co?

Dean Ne – teď ujíždí na „Ulici v dubnovém větru“.

Peadar Je vidět, že se vyvíjí, co?

Dean Už to tak vypadá... Je tady dneska hodně lidí?

Peadar Zatím to nevypadá špatně.

Dean Jo?

Peadar Ehm. (Pohlédne na seznam.)... Mám tu dva kluky, co si to spolu chtějí rozdat. Na tři kola. Bráchové. Lépe řečeno bratrance.

Dean Vo co jim de?

Peadar Nemám šajna. Chtěj si spolu jenom zablblnout, to je celý. Jo, a ze severu zas přijede ten velkej chlap, aby to proti tobě zkusil ještě jednou. Jak se jenom jmenuje... už jsi s ním boxoval... Crowley.

Dean A jo. Takový velký škaredý hovado.

Peadar To je on... Trpí pocitem, že jsme ho posledně vzali na hůl. Ale ty ses dost krotil, ne?

Dean O tom nepochybuj.

Peadar V tom případě potřebuje po hubě.

Dean Si piš... Ale rozhodčího dneska v žádným zápase dělat nebudu, nebo jo?

Peadar (naleje si hrnek čaje z termosky) O to se nejspíš postará Theo.

Dean Fajn. Protože to není takový, jaký by to mělo bejt, když tam v pruhovaným lítám já.

Vejde Junior s krabicí proviant a položí ji na okraj ringu.

Dean Zapojíme taky mladýho, ne?

Peadar Juniora? No jo... Ty budeš boxovat s tím, kdo přijde, ne?

Junior Cože?

Peadar Povídám, že si to rozdáš s tím, kdo se přihlásí, ne? (Imituje box.)

Junior Jako z diváků?... Jo. Žádněj problém.

Dean Aspoň přispěje do společný kasy.

Junior Před chvílí jsem viděl Paddyho Hickeyho, toho bookmakera – přijel medourem!

Dean Výborně!... Běž mu říct, že vsadíš tři ku jedný, že svýho soupeře pošlu k zemi v prvním kole – uvidíme, co na to řekne. Jahúú!

Krátká pauza.

Peadar Co noha?

Junior Dobrý.

Peadar Nic tě nebolí?
Junior ho mlčky ujistí, že ne.

Peadar Je tam čaj – jestli chceš.

Junior Co?
Junior si naleje hrnek čaje z termosky a posadí se na okraj ringu. Dean ho poněkud pohrdavě pozoruje. Vejde Lily.

Lily Jestli tě to zajímá, tak podle mě musela strašně zkusit.

Peadar A na to jsi přišla jak?

Lily Nevím... Je moc... (*Hledá správné slovo – něco jako „ve střehu“, „ostrážitá“, „plná zadržované energie“, „prudkosti“.*)

Peadar Je to fajn holka.

Lily Á!

Peadar Co je?

Lily Pch... (*Mávne rukou nad jeho názorem.*)

Junior O kom je řeč?

Dean O Theově dceři – Emer – zničehonic se tady objevila.

Junior Co, zatímco jsem...

Dean Jo. Po kolika? Po bratru patnácti šestnácti letech?

Peadar Asi tak – možná i víc.

Lily Copak asi chce?

Peadar Jak to myslíš?

Lily Myslím, jako co tu pohledává, o co jí jde.
Peadar pokrčí rameny.

Dean Pokud tě nechce vyhodit ze sedla, Lily, tak můžeš bejt v klidu, ne?

Lily (*pohrdavě*) Pcha!

Dean Jak se sem vlastně dostala?

Lily Asi přijela stopem... Vypadá to, že utekla (z domu).

Dean Jo? Že by taky nějaký „Sněhový vločky a narcisy“?

Lily Přestaň! A pak se všichni diví, proč jsem... já nevím.

Dean Ba ne, komu čest, tomu čest. Mně se líbí Ulice v dubnovém větru, ta vám visí na stěně! Nebo ne? (*Zasměje se.*)
Lily po něm zle loupne okem.

Lily Cos koupil? Koukám, že co ti padlo do ruky! (*Zírá do krabice s nákupem.*)

Dean Nějaký námitky? I tak je půl dne v hajzlu.

Junior No a co?

Lily A hele – Ovomaltina? (*Zavrtí hlavou.*)

Dean Jo – támhle pro tu starou shnilotinu! (*Ukáže na Peadara.*)
Peadar po něm nesměle hodí starou rukavici.

Peadar Drž zobák!... Když jsem ji viděl naposled, byly jí dva nebo tři roky. Možná dva a půl. Její matka ji jednou přivezla, aby se na nás podívala, když jsme zimovali dole v Tipperary.

Dean Nekecej. Jestlipaks ji houpal na klíně, Peadare?

Peadar Ne, posadil jsem ji na kolotoč. Ještě dneska ji vidím, jak se jednou rukou křečovitě drží madla a v druhý svírá obrovskej chomáč cukrový vaty. Děšť jí padal z plachty na huňatou červenou kapuci a ona měla zakloněnou hlavou a koukala na něj. La la la la la, la la la la la... (*Melodie z parních varhan.*)

Junior Jo?

Peadar Mmn..Da da da da da da...

Junior se usměje. Lily se zamračí a zavrtí hlavou nad pošetilostí toho všeho.

Lily (*jde k boudě*) Jo, teď jsem si vzpomněla, Juniore, ten kolotoč zase zlobí. Asi už má odslouženo. Ne že by nejezdil, to jo, ale nehraje... Musím tě požádat...

Junior Už je to hotový – dneska ráno.

Lily Tys to spravil?

Junior Jo – hned ráno. (*Obrátí se na Peadara.*) Odešel tam takovej ten malej čudlík...

Dean Tomu říkám servis! Docela rád bych si ji pohoupal na klíně. Co říkáte, chlapi, vy ne? Heh? Ach, Bože, radši toho nechám.

Peadar Hele.

Dean Co je?

Peadar To bych nedělal.

Dean Díky za radu, ale přišla pozdě.

Peadar Proč?

Dean Já už jsem udělanej.

Dean se zachechtá.

Dean Máš moc pěkněj velkej zadek, Lily. Už ti to někdo řek?

Lily Ne.

Dean Tak ti to říkám ... Miluju zadky.

Lily Fakt?

Dean (*rozzáří se*) Jo, fakticky. Taky si potpím na slušnej předeček – občas.

Lily se k němu sehne a šlohne mu trochu popcornu.

Lily A co ruka – ta je ti taky sympatická?

Dean se zachechtá.

Junior (*Peadarovi*) Nevěděl jsem, že Theo má dceru.

Lily Nerad o tom mluví. Vid', Peadare?

Peadar No jo.

Dean Proč ne? Je mu to nepříjemný?

Lily (*vstoupí do ringu*) Jo, ale víte proč? Stojí ho to prachy, šmejda lakomýho! (*Napodobuje jeho lakotný výraz, šmátrání po mincích v dlani, atd.*) Neodevzdává je hned druhý den ráno, kolikrát jsem mu to říkal! Nja!

Všichni smějí – proti své vůli dokonce i Junior –, když vejdou Theo a Emer. Emer je mladá nespoutaná bytost, připomínající bezprizorné děcko, v jejím chování je cosi vzpurně upřímného, navzdory výraznému pocitu raněné nejistoty.

Theo Tady jste. Všecko v pořádku?

Peadar Jo.

Dean V pohodě.

Lily A nemělo by bejt?

Junior Heh?

Theo Čemu jste se tak řehtalí?

Peadar Ničemu.

Theo Nekecej.

Peadar Ničemu. Jen jsme si... dělali srandu.

Theo Jo?... A z čeho?

Peadar To bys nepochopil.

Theo Třeba jo.

Peadar, pod tlakem, hledá pohledem oporu u ostatních.

Lily Mluvili jsme o tvým koníčku a z nějakýho důvodu to všem připadalo jako velká sranda.

Theo Nepovídej?

Peadar Nevšímej si jí.

Dean Já mám pucle rád. A že si je někdo věší na stěnu? Výbornej nápad!

Lily Co myslíš, Emer?

Emer Já nevím – podle mě je to trochu ujetý.

Lily No prosím.

Theo Mmn... Koukám, že jste v přesile... No nic, Emer, Peadara a Lily znáš. A samozřejmě Deana. Zabijáka Deana, jak si s oblibou říká. A támhleto je Junior.

Emer Co dělá?

Theo Junior? Všecko možný.

Emer Heh?

Theo Dělá údržbáře. A občas nám vypomůže i jinak, že jo, Juniore?

Junior To jo.

Dean Když jsme v loji.

Theo Junior byl kdysi výbornej boxer, welterová váha. Jenže si udělal něco s nohou a bylo po ptákách. Co se tenkrát stalo, Juniore – rupla ti achilovka nebo co?

Junior Jo, odešla mi pata.

Dean Teď nám tu dělá baletáka.

Junior uhne před Emeřiným upřeným pohledem.

Theo *(pyšně vstoupí do ringu) Akademie.*

Emer se rozhlédne kolem. Za jejími zády Lily pohybem rtů směřuje otázku „jak dlouho tu bude?“ k Theovi, který v odpověď pouze pokrčí rameny.

Emer Máte tu nějaký zvířata?

Theo Zvířata? Ne.

Emer Ani koně nebo něco?

Theo Ne.

Lily Nejsme cirkus.

Emer Nic takovýho jsem neřekla!... Ale co teda jste, šestáková atrakce?

Lily Šestáková atrakce!

Peadar Jsi fajn holka, Emer.

Emer Co je?

Emer zmizí do boudy, kde vizitýruje. Lily mezi tím nespouští oči z Thea.

Theo Sám se vždycky vyhýbám takovému... nějakému takovému přesnému označení... ale atrakce... vlastně by to taky asi šlo...

Emer (MS) Kartářku asi nemáte, co?

Theo Máme. Jmenuje se Sadie.

Dean Jo, a jestli k ní půjdeš, Emer, buď tak hodná a zeptej se jí, kdo zítra vyhraje dostih v půl čtvrtý, jo?

Smích, zatímco Emer vyjde do zorného pole.

Emer Co je?

Theo Nevšímej si jich. A dřív, než se zeptáš, rovnou ti říkám: ne, žádný panoptikum zrud tady nemáme. Jo, pár úchylů se tady potlouká vždycky, ale... rozhodně ne žádný zrudý.

Dean Když nepočítáme Ellen.

Theo Prosím tě, přestaň... Ellen byla nějaký čas naše neoficiální Vousatá dáma – no jo, ale ten její odchod moc košer nebyl. (*Nesouhlasné zvuky všude kolem.*) Co je?... A hele, Peadar, jak se tváří: já nic, já muzikant. Takys to o ní říkal, kamaráde... Ellen odešla uražená... Ostatně to všechno uvidíš sama. Říkám ti předem, že se ti to třeba líbit nebude – zvlášť jestli jsi po matce.

Emer (*prohlíží si pódium, kárku, atd.*) Tak to nevím. Máma říkala, že se jí tohle vždycky líbilo. Vlastně by tu pořád ještě byla, kdybyste vy dva neutekli a nenechali ji ve štychu.

Theo Kdo ti to řekl?

Emer Řekla mi to sama.

Theo Co? Že jsem ji nechal ve štychu?

Emer Jo. V Cappoquinu nebo kde.

Theo V Cappoquinu? (*Pohlédne na Peadara.*)

Peadar V Dungarvinu.

Theo No jo, no, Joy nebyla stavěná na takovejhle život. Vláčet se od města k městu, od jedný štace k druhý.

Lily (*sedne si na bednu*) Na rozdíl ode mě.

Theo Heh?

Lily Jako ta velká stará kráva! Nebo spíš jalovice! Cha!

Theo Ne, tenkrát jsme neměli žádný program, s kterým by se dalo jezdit. Žili jsme z ruky do huby. ... To nebylo nic pro ni, nějak to k ní ani nepasovalo... Ona ti opravdu řekla, že jsem se zdekoval?

Emer Jo, proč se ptáš?

Theo Nevím. Jen jsem si myslel, že ti třeba řekla, že jsem umřel nebo něco... něco na úrovni.

Emer Ne. Řekla, že se jednoho deštivýho rána probudila v jednom ušmudlaným hotýlku a vy dva jste byli v čudu. Pár dní tam prý ještě čekala a pak jí došly peníze.

Theo Tak za prvý – tenkrát nepršelo, a za druhý jsem jí nechal peněz dost. A navíc se za pár dní vrátil Peadar – aby se podíval, co s ní je. Že jo, Peadare?

Peadar No jo.

Emer Mám dojem, že byla přesvědčená, že je v tom nějaká ženská.

Theo Žádná ženská v tom nebyla, aspoň nějakou dobu ne, dlouho ne. (*Peadarovi*) Velká Angie! Jo! (*Oba muži mlčky ucukávají hrůzou.*) Zmínila se ti o tom, jak jsme se poznali? Ne?... Se žádnýma detailama se ti nesvěřila?

Lily Prosím tě pěkně... Ušetři nás toho, buď vod tý lásky! (*Odejde.*)

Theo (*volá za ní*) Co je?!... Bylo to dávno předtím, než jsem poznal tebe. ...Nesnáší, když vyprávím tuhle historku... Fakt odešla? Poprvý jsem uviděl Joy, když se procházela lunaparkem, zavěšená do svýho bratra Johna. Přál bych vám ho vidět, pánové. Hlavu jako slon. A ruce jak lopaty. A co teprv ramena! Kristepane!... byl to obr, vid', Peadare? V každým ohledu.

Peadar Jo, byl to hodně velké chlap.

Theo A silnej jak bejk! Žije ještě?

Emer Strejda John? Jo. Vlastně u něho bydlíme...

Theo Opravdu?

Emer ...bohužel.

Theo Bude určitě pořád ještě dost silnej. Občas sem chodil a hlásil se jako dobrovolník, jenže nikdo z nás neměl odvahu se mu postavit. Tak jsme se rozhodli, že ho budeme vyplácet. Každý večer dostal něco do kapsy... aby odešel! Pamatuješ na ten první večer, Peadare? Bože mě netrestej!

Peadar Jo, jo. *(Ukáže na sebe – na něho vyšel ten těžký úkol. Theo se zasměje, ukáže na něj a pokrčí rameny.)*

Theo Takže, jak jsem řek, jednou večer se tady coural od stánku ke stánku a ona vedle něho. Přisahám, byla tenkrát tak drobná, skoro průhledná. Byla jako... co já vím... málem jsem řekl sklo, ale to asi není to pravý přirovnání... Ty máš její pleť.

Emer Díky.

Theo Heh?... Takže, jen co se mi naskytla příležitost, pozval jsem ji na rande – ale aby o tom nevěděl John, její brácha, rychle dodávám: na našem prvním rande jsme šli do kina – odpoledne. *(Naznačuje, jak ji v zadní řadě kina objal rukou kolem krku.)*

Emer Co dávali?

Theo Ani nevím. Nějakou kravinu. Na druhý den jsme jeli k moři – na kolech. A jednou jsme si udělali na kopci piknik. Malý sendviče. Bez kůrky. Termoska s čajem... *(Hraje, jak jí a pije.)* Fajnová (vajíčková) pomazánka... Umíte si to představit?

Dean Ne, ale chápeme, co chceš říct.

Theo Co?... On tam nebyl. *(Myslí Peadara.)*... Jedli jsme z porcelánu!... No a když jsme se chystali odjet na další štaci, zeptal jsem se jí, jestli nechce jet se mnou, a ona prej, že ráda, jen že se trochu bojí, co udělá její brácha, vazba chlap. Tu noc jsem se vplížil k nim domů a jako bludištěm prošel přes černou kuchyň, obejvák a malej salon, jak tomu říkala. A pak po schodech nahoru, kolem Johnova pokoje – a dveře byly přitom otevřeny. Nakonec jsem ji našel, a zatímco ten ranař spal, my se vzali za ruce a sešli dolů k Peadarovi, který čekal venku ve starým pickupu, a už jsme si to hnali do noci – my tři! Tradá!

Emer Co kdyby se probudil?

Theo se zatváří, jako že by bratr měl smůlu.

Theo Takže ty tvrdíš, že ona teď žije u něho? Co?

Emer Ehm. Jsme tam obě.

Theo Aha.

Peadar Neměli jsme ji tam tenkrát nechávat.

Theo Podle toho, co pořád melduješ, jsme ji hlavně nikdy neměli brát s sebou.

Peadar To ne, ale ani jsme ji tam neměli nechat.

Theo No jo, no... Neměli... Vlastně bych měl říct, že jsem ji tam nechal já!... *(Menší trapná pauza.)* Holt už se stalo... Abrakadabra! A byli jsme fuč a jaký byl její fotr i s těma svalama! *(Napodobí Johnovo štrachání.)*

Emer se nebaví.

Theo Hele, pojd sem... Vy dva, ukažte jí, jak se sparuje... Tvoje matka obsluhovala zvonec. Počkej...

Přisune stůl a židli k ringu a vytáhne zpod ringu zvonec, pak pobídne Emer ke stolku se židlí, kde teď zvonec stojí. Ona si ho vyzkouší, zvon triumfálně zazní. Mezitím Junior a Dean

vylezli do ringu. Peadar je v Juniorově rohu, Theo v Deanově, když si navlečou rukavice.

Theo Hezky šikovně, Deano. Skloň se mi... *(Nasazuje mu boxerskou helmu.)*

Peadar Do toho, Juniore... A hele, bacha na tu nohu, slyšíš, není nutný nějak... šaškovat... jen, chápeš...

Junior Jasně, Peadare, spolehni se.

Theo *(Emer)* Počkej, teď něco uvidíš... Tak jdem na to, hoši.

Theo vejde do středu ringu, aby se zhostil role rozhodčího, a pak podá Emer provaz, aby zazvonila, a zvolá „box!“. Mezitím vejde Lily, líže velkou zmrzlinu v kornoutu a žárlivě sleduje Emer sedící u stolku. Dean a Junior se do sebe pustí – klinče, údery, hlasité oddychování. Theo mezi ně občas vstoupí a zvolá: „Break“, nebo „stop“ – a ukáže na hlavu – a „box“, atd.

Lily *(počká na správný okamžik a zavolá na Thea)* Mimochodem, Ernie si myslí, že nám tady někde šmejdlí profík.

Všechno se pozvolna zklidní, jak si všichni postupně uvědomí, co právě řekla.

Theo Profík?

Peadar Co říkala?

Junior Že tady máme profíka.

Dean Jak ví, že je to profík?

Lily *(stále líže zmrzlinu)* Nemám nejmenší tušení. Asi ho někdo poznal.

Theo Kde je teď?

Lily Nevím... Asi někde u střelnice.

Theo Do hajzlu... Peadare, jdi to omrknout, jo.

Dean Mě do ringu s profíkem nikdo nedostane, to vám říkám rovnou.

Theo *(volá za odcházejícím Peadarem)* Dej s ním řeč, Peadare... Zjistí, co chce.

Emer Myslela jsem, že přihlásit se může, kdo chce.

Dean A co jako?

Emer Na ceduli stojí, že zkusit štěstí může každý.

Dean Já vím, ale nikdo nepočítá s tím, že se přihlásí profík.

Emer Ne?

Lily Třeba už má po sezóně.

Dean To je úplně jedno – profík zůstane profíkem.

Theo Nebudeme panikařit. Nejdřív zjistíme, kdo to je a co chce. Možná se tu jen tak vometá.

Lily Nikoho, kdo by vypadal jako profík, jsem si nevšimla. Jenže já v životě ještě žádného profíka neviděla, takže... jak bych ho mohla poznat?

Theo Třeba se přišel jen podívat.

Dean Mně by to nevadilo, ale před chvílí jsem sežral kýbl popkornu.

Theo *(na odchodu)* Tohle by mě mohlo přijít draho.

Dean Hele, já si to rozdám s každým, ale s profíkem ne – mám své zásady.

Lily Ale mohl by to bejt pěkněj rajc, ne? Zkusit si to?

Dean Jo, já vím, ale stejně...

Lily Stejně co?

Dean odejde. Junior sedí na kraji ringu, klátí nohama. Emer stojí poblíž.

Emer Myslela jsem, že jsi nejlepší.

Junior Díky.

Pod Lilyiným podezřívavým pohledem se Emer usměje Juniorovi do očí. Vymění si pohledy s Lily, zatímco světla pohasínají. Světla se rozsvítí. Začíná se šepít. Emer rozmísťuje lavice. Junior uvazuje provazy. Peadar bandážuje Deanovi ruce. Dean má na sobě boxerskou výstroj – šortky, tričko, boty atd.

Dean Pořádně je utáhni.

Peadar Utažený jsou dost. Kde jsou nějaký nůžky? Juniore, neviděls někde... ehm... Už je to dobrý, mám to.

Junior Co je?

Peadar Nic, už je mám, tím se netrap.

Lily *(vejde)* Juniore, prosím tě, skoč za Sadie a přines ještě jeden bloček lístků do tomboly. Podle toho, co se povídá, tady nebude k hnutí. Emer, až tam skončíš, můžeš uklidit ten bordel támhle. *(Myslí pod pódiem.)* Kdyby přišla požární inspekce, tak to tady rovnou zavřou... Je tam lepidlo a spousta krámů...

Emer, které se takové vyhlídky nelíbí, zvedne zřasený záhyb pod pódiem a zašklebí se na odcházejícího Juniora.

Lily Peadare, říkal Theo něco o těch policajtech?

Peadar Jo, ale je to už vyřešený, si myslím. Pokavaď se to týká místního klubu.

Lily Takže se s nima domluvil?

Peadar Jo – aspoň co vím.

Lily pomáhá postavit lavičky.

Dean Řekni mi ještě něco o tom frajerovi, Peadare.

Peadar Co jinýho chceš slyšet? Joey Dempsey, slušnej welter. Levák. Tvrdej. Rychlej. Pohyblivej. Má sílu v obou pracích a za sebou asi dvaatřicet nebo třiatřicet vítěznejch utkání. Nejlepší časy už má za sebou, ale stejně...

Dean Stejně co?

Peadar Co? Kde je ten tejp?

Lily Emer. *(Pokyne jí, aby přišla blíž.)* Tejp je tady v šuplíku, Peadare... Bejt tábou, tak do toho mladýho moc velký naděje nevládám.

Emer Juniora? Co tím chceš říct?

Lily Dej na mě.

Peadar projde kolem a zmizí v boudě, aby se koukl do šuplíku po tejpovací pásce.

Emer Ale ne, docela spolu vycházíme.

Lily Jo? A jak? V tom spodním, Peadare.

Emer Nevím... Dopoledne mi to tady všechno ukázal. Zrcadlový bludiště, strašidelnou dráhu, tobogán a vůbec všechno. Pak jsme to vzali zkratkou přes pole a kolem kapličky k nádraží. Docela jsme se nasmáli, schovaný za konvema s mlíkem.

Lily Ale vsadím se, že si nic nezačal, že? Ne. Myslela jsem si to. A ani nezačne. Chudák, myslí si, že to má (místo lžičky) na míchání čaje... Peadare, někdo bude muset hlídat tu plachtu, protože jestli zkejsnu tady, nějaký chytráci budou určitě chtít prolejt tou dírou.

Peadar *(vychází ven)* Já na to dohlídnu.

Lily Postav tam Emer... Moc se neškleb, holka, jestli tady s námi chceš bejt, budeš se muset ohánět stejně jako my ostatní, zadarmo tě živit nikdo nebude.

Emer A říkám snad něco?

Lily Cože?... Kolikrát vůbec nerozumím, co říká. Boxeři budou přicházet asi tudy, že jo, Peadare? (*Druhý dílec stanu.*)

Peadar Asi jo... Jako vždycky.

Lily se vlídně usměje na Deana a znovu mizí v boudě, vtom vejde Junior s lístky, předá je Lily a pak znovu vleze do ringu, aby dokončil upevňování provazů. Vzteká Emer, k radosti Juniora a pobavení Peadara, vyplázne jazyk na Lily za jejími zády.

Dean Juniore, ty jsi s tím týpkem párkrát boxoval, co mi o něm ještě můžeš říct?

Junior Nic moc. Více méně jen můžu potvrdit, co říkal Peadar. Boxovali jsme spolu dvakrát. Poprvý to byla plichta, podruhý jsem vyhrál. Měli jsme naplánovaněj další mač, jenže kvůli tomuhle (*Myslí svou nohu.*) mám za-ím utrum. Ty jsi s ním mluvil, Peadare, ne?

Peadar Jo. Theo mi řek, abych mu nabídl slušný odstupný, jenže... nečapl se. Prej to slíbil svému strejdovi.

Junior Aha.

Emer Co s tím má co dělat jeho strejda?

Junior Dean mu dal včera pěkněj vejprask.

Dean Jakej vejprask? Jenom jsem ho trochu srovnal.

Junior Ten chlap byl potom... jak bych to řek... trochu grogy.

Dean A starej taky nebyl. Byl asi tak v Peadarově věku.

Peadar Drž to nahoře.

Dean Cože?

Emer Takže se chce pomstít, co?

Junior Tak nějak.

Emer To nevypadá dobře.

Dean Hele, Peadare, kdyby to dopadlo obráceně, tak si dneska lížu rány já.

Peadar No nekecej!

Dean Děláš si prdel nebo co?

Emer Kolik dostane, když vyhraje?

Junior Dvacet liber.

Emer ohromeně hvízdne.

Junior Já vím.

Peadar Hlavně si hlídej gard a špičku pravý nohy měj pořád směrem k němu. Slyšíš mě, Deane? A když boxuješ s takovýmhle borcem, spolehni se na levej hák. Jak to půjde, tak ho tam jebni.

Dean Jo, já vím, už jsi to říkal.

Peadar Tak to hlavně nezapomeň.

Dean Potřebuju se vychcat.

Peadar Co?... Tak ať se ti nepovolej ty... bandáže.

Dean odejde skrz stanový dílec.

Junior Napadlo vůbec někoho, že bysme se měli pokusit toho Dempseyho odsad vypakovat?

Peadar To není tak jednoduchý, je tu skoro celá jeho famílie... Deanovi jsem nic neřek, ale ten chlap po něm jede, chce mu dát pořádnou lekci. Chystá se sem zase pozítří, to řek... A co si budem povídat – jestli sem nepřestane chodit – tak to tady budeme muset zabalit dřív, než jsme počítali. Mně je to jedno, ale když už máme zaplaceněj tenhle flek... Ty, Juniore, budeš muset holt dneska večer zvládnout toho borce ze severu. Jak se jmenuje... Crowley!

Junior Jo?

Peadar Jo... To víš... *(Pokrčí rameny.)*

Vejde Theo.

Theo Peadare, přines mi, prosím tě, ten starej megafon. Jestli už máme přijít o prachy, tak to aspoň vytroubíme do světa.

Peadar Dempsey prej nechce, aby se to vyhlašovalo.

Theo To má smůlu. Jen to vyhlaš... Lily, už ten turniket funguje?

Lily (MS) Myslím, že jo.

Theo Hlavně ať tam je. Kde je ten druhej? *(Myslí Deana.)*

Peadar pobízí Emer, aby vlezla pod pódium pro megafon.

Junior Někde vzadu.

Theo jde do boudy a vrátí se s velkou láhví Lucozady a napije se.

Lily Už jsi měl možnost promluvit si támhle s mladou?

Theo O čem?

Lily Jak dlouho se zdrží a tak.

Theo Ne, ještě ne.

Lily A nemyslíš, že bys měl? Kde bude vůbec dneska spát?

Theo U Sadie. Řekl jsem jí, že ráno se může nastěhovat do Lukovy maringotky, jestli si tam bude ochotná uklidit.

Lily Cože?

Theo A proč ne. Každá ruka dobrá... Co je?

Lily Ta nás přivede do maléru, já to vím.

Theo Jaks na to přišla?

Lily Slyšela jsem ji dneska, jak z budky volá mámě. Řvala do telefonu jak pominitá a pak s ním vztekle praštila. To mi úplně stačilo, ještě se sem přiharcuje její matka a máme z toho rodinné podnik. Taky bych mohla brzo přijít o práci.

Theo Nepřeháněj.

Lily Něco ti řeknu – kdyby k tomu došlo, tak si budu mít z čeho vybírat.

Theo Jak to myslíš?

Lily Ty víš, jak to myslím. Mám řůru nabídek a nějakou bych určitě využila, když budu muset.

Theo *(popadne ji za ruku a přitáhne si ji k sobě)* Teď mě poslouchej.

Lily Chceš říct, že ty budeš poslouchat mě.

Theo Ještě jednou zjistím, že na někoho valíš voči, tak přisámůh, že tě...

Lily Jo, (chlapečku,) ty budeš poslouchat mě.

Theo Bez prdele. Jestli tě načapám, nebo když jenom zavětřím, že se k něčemu takovému chystáš, tak přísahám, že tě kurva... *(Přitáhne ji prudce, svůdně k sobě.)*

Lily Co? Co mi chceš kurva udělat...? Hm? Zbav se jí. Než tě svlíkne z kůže. Pokud je mi známo, tak...

Theo Pokud je ti známo co?

Lily *(vymaní se)* Ále! *(Zmizí v boudě.)*

Theo Pokud je ti známo co, řekl jsem.

Lily *(z boudy)* Prober se, jo!... Taky tu budu potřebovat nějaký drobný.

Theo Cos to řekla?

Lily *(na odchodu)* Kašli na to, řeknu si Rustymu.

Theo Rustymu! Měl jsem dojem, že jsem ho vyrazil. Koukám, že asi ne!

Peadar Je ti něco?

Theo, vzteklý jako pes, se na něho otočí.

Theo Co?

Peadar *(zkouší megafon)* Haló... Pozor, pozor... Ernie, nech tý ruční práce a zapni si poklopec... To je skvělý...

Theo *(podrážděně)* Pro Kristovy rány... Dej to sem. *(Vytrhne mu megafon z ruky.)* Ty budeš řídit, já... Emer, tak chceš jet s náma nebo co?

Emer Ne, zůstanu tady. Pomůžu Juniorovi.

Theo Neříkala jsi, že chceš jet s náma?

Emer Ne... nechci.

Theo o tom dumá, pokyne Peadarovi, aby ho následoval, a oba odejdou, Peadar si na odchodu vymění pohled s Juniorem.

Emer Myslíš, že Dean bude na toho frajera večer stačit?

Junior *(věnuje se své práci)* Pochybuju.

Emer Dobře mu tak... Sadie říkala, že jednou budu bydlet u řeky, v malém domku. No, neřekla přesně malej domek, ale... kde jinde!... A taky jsem se prý narodila, abych líbala lidi, a tak jim pomáhala od bolesti, což, jak ti tady můžu odpřisáhnout, je úplnej nesmysl, taková já nejsem, jenže tak to řekla... A když jsem se zeptala na tebe, na tvou nohu a tak, řekla mi, abych ti vzkázala, že nebudeš po sobě nikde jen tak nechávat stopy *(Zachichotá se.)* Víš, Lily už byla jednou vdaná. Jo, před tím, než potkala Thea. Tys to nevěděl? Měla dítě, v pěstounský péči, který musela vrátit. Sadie říkala, že

ten den, kdy si pro kluka měli přijít, chtěla Lily, aby všichni tři někam utekli, jenže ten její to odmítl. Prej na to neměl odvalu. Nikdy mu to neodpustila... Jen si to představ, toho malýho kluka, jak čeká s kufírkem, až si pro něj přijedou. Tss... myslím, že Sadie a malej Ernie spolu něco mají. Párkrát tam vrazil hlavu, když jsem u ní byla. Myslím, že jsem mu zatnula tipec. *(Radostně se zasměje.)*... Jak sis vůbec poranil tu nohu?

Junior Švihadlo.

Emer Bolí?

Junior Teď už ne. Ale tehdy to bylo, jako kdyby mi dal někdo koňara. Dokonce jsem se otočil, abych dal dotyčnýmů pěstí, ale...

Emer Nikdo tam nebyl? Ještě že tak.

Pauza, když se na něho upřeně dívá.

Junior Co ještě říkala Sadie?

Emer *(má nasazenou jednu boxerku)* Já nevím, to co vždycy: jsem umíněná, jsem taková a maková, jsem někdo jiný... Jo, a taky věděla, že jsem se narodila na Štédrej den. To mi připadalo dost dobrý; a v jedny chvíli řekla jméno Joy, a tak se jmenuje moje matka... A tak je to pořád. Zajímalo by mě, jestli ví, kdo dneska večer vyhraje. Měla jsem se jí zeptat, ne? Šup!

Zaútočí na Juniore. On se pudově kryje, odráží její úderý a krouží kolem ní, bere ji do kličce, atd., ji to baví, ale zároveň rozčiluje. Ustane teprve ve chvíli, kdy si všimne, že je z boudy pozoruje Lily, a právě tehdy ho Emer lehce trefí do čelisti. Instinktivně ji popadne a hrubě si ji přitáhne k sobě. Pauza. Něžně ho pohladí po tváři a vzápětí ho lehce políbí na místo, kam ho trefila, v okamžiku, kdy k nám z dálky dolehne Theův hlas v megafonu. Junior od ní plaše couvne. Dean se vrátí v červeném županu s napsím „Zabiják Deano“ na zádech. Emer si sundá rukavici a podá mu ji, když ji mjí, a pak se pomalu vrátí ke své práci. Mezitím Lily pustí rádio.

(např. Kiss Me Honey Honey Kiss Me od Shirley Bassey) Dean vyleze do ringu a začne poskakovat, Junior si sáhne na místo, kam ho políbila Emer a pousměje se.

Theo (MS) Velevážené panstvo, přistupte blíže, uvidíte, co jste ještě neviděli! Nenechte si ujít světovou podívanou – místní šampion welterové váhy Joey Dempsey vyzve dosud neporaženého Deana Murphyho v utkání na pět kol, které slibuje fantastický souboj Titánů! Přijďte dnes večer podpořit svého Joeyho Dempseyho do boxingového stanu Delaneyho kočovného lunaparku – s autodromem, toboganem, strašidelným vlakem, kolem štěstí, střelnicí a mnoha dalšími pouťovými atrakcemi, jejichž vyvrcholením bude velkolepý souboj v Delaneyho Boxerské akademii...

Světla zhasnou. Světla se rozsvítí. Prostor stanu je poset cigaretovými nedopalky, zmačkanými sázenkami, obaly od bonbónů, papíry, plechovkami a láhvemi, odhozenými zbytky všeho možného atd. Dean leží tvář dolů v ringu, župan přehozený přes sebe jako deku. Peadar klečí vedle něho v pozici piety. Junior stojí poblíž. Lily sedí na schodech vedoucích ke dveřím boudy, pije pivo z láhve. Emer sedí na kraji ringu.

Peadar Deane... Deane... Je pořád ještě tuhej.

Junior Varoval jsi ho.

Peadar Že jo, že jsem ho varoval?... A ne jednou... Deane... Deane...

Theo *(vchází)* Lily, kde jsou peníze za tombolu?

Lily Mám je tady.

Theo Jak jsme na tom?

Lily Na to, že je teprve středa, tak docela dobře. Vyrovnal ses s tím chlapem?

Theo Jo. Dostal dvacet liber.

Lily Co říkal?

Theo „Mockrát děkuju, na shledanou v pátek.“

Lily On zas přijde?

Theo Jo. Pozitíí... Ještě spí?

Peadar Jo, je v limbu.

Theo Dejte mu někdo čichnout tý srágorý. Jak se to jmenuje...

Peadar Bylo by lepší, kdyby se probral sám.

Theo Jenže on se sám od sebe asi neprobere, že? Přines to, Juniore, nebo tu budeme do půlnoci.

Junior hledá pod pódíem lékárníčku. Najde číhací soli, podá krabičku Peadarovi, který ji podrží Deanovi pod nosem.

Lily Dneska jsem tam taky viděla toho bookmakera (Paddyho Hickeyho) – v celý jeho kráse. Všimla sis ho, Emer?... Ne?... Fakt pěkněj chlap s takovejma jako distingovanejma šedinama a v dlouhým kabátě. *(Emer zavrtí hlavou.)* ... Má takovou jakoby bledě žlutou pleť. Jako nějakej šejk... A jezdí v mercedesu!... Ne?... Viděls ho, Theo?

Theo Koho?

Lily Paddyho Hickeyho! Velkej fešák!... *(K Emer, důvěrně.)* Mrknul na mě, když jsem šla kolem. *(Předvede to a zasměje se.)*

Theo Jo, řekl jsem jednomu mladýmu, aby za mě vsadil bůra na to, že tadyhle ten talent půjde k zemi v druhým kole. Tři ku jedný. Moc pěkný. Aspoň se mi vrátilo něco z toho, co jsem... A hele, už se probírá – rozhodně se zavrtěl.

Peadar Deane... Deane... posad se, synku. Deane... Deane... Podívej se na mě.

Theo Toho chlapa ze severu jsi dneska pěkně srovnal, Juniore, gratuluju. Prima!

Junior Díky.

Theo Ukázalo se, že to nebyl žádný zázrak.

Junior To ne.

Theo Mám dojem, že dneska byl u střelnice Divokej Bill Hickok. *(Otočí se k Lily.)* Kolik jsi mu dala?

Lily Tři pětky. Pár věcí si nechal – prej pro neteř a synovce.

Theo Jestli sem páchne zítra, tak ho pošenu svinským krokem, protože... To si nedáme líbit.

Peadar To je ono, Deane, tak se mi to líbí.

Theo *(nahne se k Deanovi)* Výborně, Deano... Bral jsem tři ku jedný... Jo, šel jsi k zemi ve správnou chvíli, všechna čest.

Peadar Otevři oči, Deane. To je ono. A úplně do široka. Hodnej... To je ono.

Dean Kde to jsem?

Theo Kde jsi? Spíš ses měl zeptat „kde jsem byl“.

Dean Cože?

Peadar Jseš v pořádku.

Dean Všichni už jsou pryč?

Peadar Jo, všichni už jsou doma v pelechu.

Dean Jo?

Theo No jo. Upřímně řečeno, některý z nich už asi vstávají do práce.

Dean Heh?

Peadar Vstaň. To je ono. Jsi v pořádku... Jsi v pořádku?

Dean *(vratce)* Jo, jen se cejtím trochu grogy.

Lily Co je mu?

Theo Je grogy.

Lily *(pohrdavě)* Tak silně ho snad nepraštil.

Peadar *(pomáhá Deanovi do županu)* Jsi v pořádku.

Theo Pamatuj pro příště, Deano hlídej si gard a špičku pravý nohy měj pořad směrem k němu. Jasný? Jo?

Dean Jo co?

Theo Jako bych mluvil do zdi.

Peadar Odved ho do maringotky, Juniore.

Junior Jasně.

Junior odvádí omámeného Deana přes volný stanový dílec ven.

Lily Něco ho bolí?

Dean Ten chlap byl profík.

Junior Já vím.

Dean Chci říct, že... že... že to přece nejde!

Dean a Junior odejdou.

Lily *(znehuceně)* Vždyt do něj jenom párkrát tuknul, co jsem viděla.

Peadar Co teď, Theo? Dean už s tím chlapiem do ringu nemůže.

Theo Já vím. Což je škoda, protože to tady bude pěkně našlapaný. I s tím, že jsem dneska musel vyplatit dvacet

liber, jsme dost slušně vydělali. Představ si, kolik by nám zůstalo v kešeni, kdybysme ho dokázali porazit. To bysme si namastili kapsu!

Emer Proč proti němu nepostavíš Juniora?

Theo Juniora?

Lily se ušklíbne.

Emer Posledně ho porazil, ne?

Lily Jo, jenže to měl ještě obě nohy.

Emer Prý už je to lepší. A dneska z toho chlapa ze severu málem vymlátíl duši.

Lily Vždyť to byl chcípák!

Emer Jak jsi na to přišla?

Lily Tak hele...

Theo Lily má pravdu! Joey Dempsey je profík, nebo byl profík. Proti takovému borci nemůžeš postavit chromajzla s pajdavou hnatou. Zabil by ho.

Emer Jen mě to napadlo.

Theo Co?

Lily Nemá šanci.

Emer se ušklíbne.

Theo Na druhý straně... tak špatnej nápad to zas není. A je fajn, žes to navrhla... Co tomu říkáš, Peadare? Jako sparing je poslední dobu moc dobrej...

Lily se za jeho zády zuřivě zatváří.

Peadar Jo, to jo, ale... Uvidíme.

Theo Hehm?... Něco vám řeknu, hoši, já bejt o deset let mladší...

Emer Tak co?

Theo Tak bych do toho šel... Zeptej se Peadara. Nebyl by to sice hezkej pohled, ale i tak...

Lily Jenže nejsi, že jo, Peadare? Přiznej si to.

Theo Nejsem co?

Lily O deset let mladší.

Theo Dyť jsem to řekl, ne? Řekl jsem jenom, že lituju, že nejsem mladší.

Lily A k čemu je to dobrý? Kdyby byly v řiti ryby!

Theo Co?

Lily Prostě mladší nejsi a tečka. A co víme, tak jsi nikdy nebyl.

Theo Nikdy nebyl co?

Lily Co já vím... Dost dobrej. Schopnej. Tvrdej. Dyť je to profík.

Theo Věř mi, holka, bejval jsem dost dobrej i tvrdej.

Lily *(zasměje se)*

Theo Nevěříš, že bych měl na takovýho utřinosu?

Lily To říkáš ty.

Theo Zeptej se Peadara. Ten ti to potvrdí. Ne že bych se potřeboval někoho dovolávat.

Lily Kde bysme byli bez Peadara? Kdo by potvrzoval naše kecy?!

Theo Cože?... Dej mi ty peníze z tomboly. *(Neochotně mu je dá.)* Útržky. *(Dá mu štůsek útržků z lístků.)*... Tohle všecho je, doufám, v rychtyku, co?

Lily Jak to myslíš?

Theo Doporučoval bych ti to. Nějak moc ti to žvaní.
Lily vztekle vyrazí pryč.

Lily *(na odchodu)* Sráč jeden!

Theo *(volá za ní)* Moc pěkný, jen co je pravda... tady před...

Lily (MS) Di do prdele!... Šmejde!

Theo No jo, jen se předvedl!... Pěkně ses vybarvila... Máš moc volného času, to je ten problém... Moc volného času!

Emer *(naprosto tím nedotčená)* Tak ty jsi taky boxoval?

Theo *(udělá pár kroků jako poraněný alfa samec)* Jo, taky – začínal jsem v patnácti. Ať si říká, kdo chce, co chce... Klidně se zeptej. Bylo to tvrdý, ale vypracoval jsem se.

Emer Jo?

Theo Jo. Vychovával mě děda a moc se se mnou nemazlil.

Emer Co dělal?

Theo *(nedůtklivě)* Děda? Byl to hadrník. Proč se ptáš?

Emer Jen tak mě to zajímalo.

Theo *(podezřívavě)* Jo?... *(Pozorně si ji prohlíží a pak roztaje.)*... Když říkám, že se se mnou nemazlil, tak tím myslím... že na mě byl hodně přísněj. A moje matka, Bůh jí odpusť, jakbysmet – i když to se mnou určitě myslela dobře.

Emer Matka byla taky přísná?

Theo Dalo by se to tak říct... Když mi bylo sedm, chodil jsem s posílkama, v deseti jsem prodával noviny a ve dvanácti už jsem makal na celej úvazek – hned po biřmování.

Emer Kde byl tvůj táta?

Theo Dezertoval. No jo, já vím: máme to v rodině, drží se nás to jako štěnice!

Emer Hledal jsi ho?

Theo To nebylo třeba. Věděl jsem, kde je.

Emer Kde?

Theo V Londýně, v East Endu. Měl tam pronajatou tělocvičnu. Odjel jsem tam, když mi bylo patnáct – táhlo mi na šestnáctej. Děda si to nepřál, ale strčil mi na cestu pár liber, to zas jo, když jsem nastupoval do vlaku. Chytil jsem poštovní loď do Londýna a... bylo to: od té doby jsem už koukal jenom dopředu.

Emer Jak se jmenoval ten klub?

Theo *Smaragdovej ostrov.* Skoro samí Irčani. Taky pár černejch hub a Velšanů. Prostě takovej guláš. Tam jsem poznal Peadara. Tenkrát boxoval a zároveň trénoval. S boxem už pomalu přestával, udělal si něco s rukou. Asi ti nemusím říkat, že fotr zrovna neskákal radostí, že mě vidí. Nebejt starýho Bergina, tak mě poslal šupem domů. Bergin ho ale přesvědčil, že ve mně něco je. Jak na to přišel, Pánbůh ví. Ještě jsem se ani pořádně nerozkoukal, a nasadili mě proti nějakýmu Davi-sovi, byl to Velšan, velkej jak hovado. V prvních dvou kolech mě málem zabil, poletoval kolem mě na špičkách jak motýlek. Až mě pak Peadar v rohu upozornil na jeho slabinu: vždycky když se rozmách levičkou, pustil dolů pravičku. A tak jsem ho taky sejmul – bočním hákem. Prásk! Svalil se jak pytel hoven! Fotra, kterej seděl v první řadě, málem trefil šlak. Ten chlap byl jeho vycházející hvězda. Á! *(Předvádí úder.)* A bylo vymalováno!

Emer Kde jsi spal?

Theo Tu noc?

Emer Každou noc.

Theo Každou noc? Většinou v takový špinavý špeluni vzadu v tělocvičně. Postel, skříňka a židle, přes kterou jsem si přehazoval oblečení.

Emer Ty jsi nebydlel u otce?

Theo Jsi normální? Žil tenkrát na hromádce s Nancy, takovou macandou blondatou, která zrovna nevejskala nadšením, když se jí u dveří zničehonic zjevil malej irskej vandrák. Ne, spal jsem vzadu v tělocvičně. A nebyl jsem žádnéj svatoušek. Kolikrát mě Peadar musel vysekat z maléru... Vzpomínáš, jak jsem se pohádal s tím pasákem, Peadare!

Theo se zasměje, Peadar zavrtí hlavou, že ne.

Emer A co Nancy? Vzala tě časem na milost?

Theo To jo. Abych řek pravdu, tak nejenom na milost.

Emer *(tíše)* Jo tak!

Theo se zašklebí, vrátí se Junior.

Theo Uložil jsi ho?

Junior Poslouchá rádio.

Theo Jo? A kterou stanicí?

Junior Rádio Irsko.

Theo To by mu mělo zvednout náladu. Zítra to tady balíme. Juniore, podívej se po ní, prosím tě. Já ji to řeknu sám.

Junior Jasně, Theo.

Theo *(zpívá si na odchodu)* Ireland Mother Ireland... Ernie, co to tam děláš?

Theo odešel. Junior se chvilku ometá, zatímco Peadar uklízí rukavice a lékárníčku do skříňky. Emer vstane, naznačí Juniorovi, aby šel za ní a pomalu spolu odejdou. Peadar je láskyplně vyprovází pohledem, a jakmile jsou pryč, sedne si na okraj ringu a zahloubá se. Světla zhasnou.

Jednání druhé

Světla se rozsvítí. Slunečné dopoledne [čtvrtek]. Emer, Peadar a Junior sedí na prázdném pódiu a dávají si pauzu. U volného stanového dílce je hromádka z pytlů na odpadky a krabic. Prostor je zase jakž takž jako ze škatulky, lavice jsou jako předtím naskládány na sebe. Peadar vytahuje z bedny velký boxovací pytel, který položí na okraj ringu. Během scény přejde několikrát sem a tam a postupně vytáhne z dřevěné bedny boxerské rukavice, švihadlo a další drobnosti a nakonec postaví boxovací pytel. Provazy jsou opět sundané, složené na hromadě vedle ringu.

Junior Daisy Day *(Láhev mléka, kterou si vybere, čichne k ní a ochutná ji jako degustátor vína.)*... Nic mi neříkej, já sám: jsme v Midlands, že? Někde u Bridgewateru. *(Emer se rozradostní a zatleská.)*... Kdyby to byla značka Milkmaid, byli bysme ve Stoneyvillu.

Emer A co Huntley Town?

Junior Eh... Mlékárny Fireside? Ne, spíš Avondale. Mám pravdu?

Emer Bingo! *(Junior mrkne a zaťuká si ze strany na svou mazanou hlavu.)* Podle mě je to taky způsob, jak v každým okamžiku zjistit, kde člověk zrovna je.

Junior Asi jo. A spolehlivej.

Emer Mmn... *(Zasmějí se a chytnou se za ruce.)* Co vy, Peadare? Jak vy poznáte, kde každý den zrovna jste?

Peadar Já to nepoznám... Já jsem ztracenej, at jsem, kde jsem.

Emer *(láskyplně ho obejmě)* Ach!... Peadare!

Peadar *(shovívavě)* Tak tohle zabere vždycky, synku.

Vejde Lily s velkou účetní knihou a sedne si ke stolu.

Emer Daisy Day, Lily, kde jsme?

Lily Nevím a je mi to fuk.

Emer Odkud vůbec jsi, Lily?

Lily Zapadákov jménem Knocknanoo.

Emer pohlédne na Juniora, aby jí řekl, která k tomu patří mlékárna.

Junior To jsem v životě neslyšel.

Emer Tss!

Lily A to ještě není to nejhorší.

Emer Jo? A co je horší?

Lily Cože?

Emer Zní to jako holubí vrkání. Noknánú...

Emer a Junior se rozesmějí. Lily se na ně ošklivě podívá. Emer si zape pusy a hihňá se.

Emer Knocknanoo, Peadare – mléko s největším obsahem mléka na světě!

Peadar Říká se to.

Lily Myslíš Rafferty.

Emer *(zaksichtí se)* Co?

Lily Já vím, ani to neuměli dělat pořádně... Půlka Knocknanoo je jejich – myslím Raffertyových; mlékárna, pekárna, hospoda, všecko. Tomu nejstaršímu – Owenovi – jsem se jednu dobu strašně líbila. Zkoušel to na mě, jak to šlo. Poslala jsem ho do háje a on se pak pokračý, když mě potkal na ulici, červenal jako pavián. Škoda, mohla jsem odtamtud vypadnout. Jenže to jsem celá já. Vzala jsem si pekaře.

Emer Jakej byl?

Lily Sean? Dost vážnej – taková stará konzerva. Věděl moc dobře, že chci odtamtud pryč, ale nikdy ho nepadlo, aby s tím něco udělal.

Emer Jak to?

Lily Co já vím... Nechtěl přijít o to, co už měl. Co měl! Hnědej hubertus a štos cenovek na zboží! Cha!

Emer Sean?

Lily Ehm... Seanie Dunne – z Knocknanoo.

Lily obrátí oči k nebi.

Junior Děti žádný nemáš, Lily?

Menší pauza.

Lily Ne.

Lily se vrátí k účetní knize. Emer a Junior se po sobě podívají.

Emer Co bylo na láhvi od Raffertyho? Rafferty?

Lily Žena, jak jde do města – kabát, šátek a košík. Mně se na ní nejvíc líbilo, jak vždycky vypadala, že by se nemusela vrátit. Je to asi půldruhého roku, co jsme se dostali tak blízko Knocknanoo, že by tam člověk doplivl, a já se málem rozbřečela, když jsem uviděla jednu ženskou, jak jde do města. Mimochodem, je taky na obalu na chleba. Vlastně skoro na všem. To bylo tenkrát, aspoň si to myslím, když jsem zahlídla, jak Sean mluví se Sadie před její maringotkou. A já si pomyslela – no to se podívejme, to je mi novinka, chlap bez minulosti, která by stála za řeč, chce vědět, co pro něj chystá budoucnost. *(Posměšně.)* Schovala jsem se za střelnici, a když odešel, šla jsem za Sadie a zjistila, že všechny moje věci, úplně všecko, leží pohozený na hromadě před jejíma dveřma. A já tam stála a tak trochu doufala, že ten mizera přijde a aspoň se o mě popere... Teď je určitě s nějakou jinou. Možná že zrovna v týchle chvíli drhne můj sporák... Nech to bejt, Peadare, malej Ernie to někdy během zejťka odnese do smetáku. *(Mluví o odpadcích.)*

Peadar To řek?

Lily Jo.

Peadar Jen to vynesu ven.

Lily Jak chceš.

Peadar – pod Lilyiným výsměšným pohledem – odnese veškeré odpadky ze stanu.

Emer Peadar je Theův společník, Lily?

Lily *(zavrtí hlavou a zívne)* Jen si tu přivydělává.

Peadar se vrátí a zvedne ztracenou minci, kterou náležitě roztočí.

Emer *(zvolá)* Hlava nebo orel, Peadare?

Peadar vyhodí minci do vzduchu, podívá se na ni, strčí ji do kapsy, vlezte do ringu a začne instalovat provazy.

Peadar Máš smůlu.

Emer se smutně zasměje.

Emer Sadie asi nebyla zrovna štěstím bez sebe, když všechny tvoje věci přistály na jejím prahu?

Lily Tvrdila, že to čekala.

Emer To asi jo – každopádně jak znám Sadie... A co na to řekl Theo?

Lily Že teď už mě má na krku, ať se mu to líbí nebo ne. Jo!

Emer No teda... Ty chlapi.

Peadar Co je s nima?

Emer Jsou hloupí.

Peadar To je pravda – hlavně co se tejiče ženskéjch.

Emer Peadare!... Kde ses vůbec s Theem seznámila?

Lily Jednou se mu kousek od nás porouchalo auto.

Emer Jo takhle... *(Mrkne na Juniore.)* Nebyla jsi nějakou čirou náhodou zrovna na cestě do města?

Lily Náhodou byla. A tam jsem ho uviděla, pod kapotou – vyhrnutý rukávy, huba od šmíru, volal na chudáka Peadara, aby vytáhl sytič nebo co. Než jsem se nadála, zpívala jsem si Ju pí já já / ju pí já já!

Vejde Theo, vypadá ospale a rozmrzele.

Theo Tak jak to vypadá? *(Myslí provazy.)*

Emer Odpočíváme... Řekni děkuju vám, Emer, Juniore a Lily.

Theo Co to?

Ukáže na to, jak je tam úžasně čisto, což Theo mlčky uzná. Junior si teď obléká boxerskou výstroj.

Theo Už jste někdo viděl Deana?

Peadar Už je dobrej.

Theo No a?

Peadar Ty se ptáš?

Theo Je zkríslej?

Peadar Přesně tak.

Emer Cítí se poníženě... Lily nám tady vyprávěla o Knocknahoo. Vid', Lily? Jak se jí stýská a tak vůbec.

Theo Po čem se jí asi tak může stýskat? Nic tam není.

Emer Jak „nic“? Žena, která jde do města, řeka...

Theo Nemohla se dočkat, až odtamtud vypadne, to mi řekla.

Emer Říčky a zurčící potůčky...

Lily Muselo mi tenkrát přeskočit...

Emer A Raffertyho hospoda a pekařství.

Lily ...že jsem vyměnila svůj krásný dům a domov – za tohle! Kristepane!

Emer Chci říct...

Theo Nikdo tě neunesl. Nebo, jak se to říká... do ničeho netlačil. Mám pravdu, Peadare? (*Peadar mu naznačí, aby ho z toho vynechal.*)

Lily Co jsem si myslela?

Theo Jo, nikdo tě nenutil!... Na, při dobrý paměti.

Dá jí nějaké peníze.

Lily Co je to?

Theo Peníze za tombolu. I když podle útržků ti dvě libry chybí.

Lily (*odchází*) Nechtěl by ses mrknout, jak vypadá podlaha? V jakým stavu jsou prkna?

Theo (*volá za ní*) Kdo si počká, ten se dočká... Nechal jsem jí prachy z tomboly.

Emer Jo? (*Theo naznačí gestem, že je dobrák.*)... Každopádně, heleďte, máme pro vás dobrý zprávy. Junior souhlasí s tím, že zítra nastoupí proti Joeymu Dempseymu. A nemusíte mít strach: Sadie se mu koukla na dlaň a předpověděla mu úspěch.

Theo Fajn. Jenže mně starosti nedělá jeho dlaň.

Emer Nohu už má taky lepší. Že jo?

Junior Rozhodně už mě tolik nebolí.

Theo Jo? A co že tak najednou?

Junior Co tím chceš říct?

Theo Ještě tuhle jsi pajdal jak jednonohej námořník. A teď si to chceš najednou...

Junior Ne, jen se lepší, nic víc na tom není. Prostě přichází k sobě.

Theo (*podezřívavě*) Tys o tom věděl?

Peadar O čem?

Theo Že Junior chce boxovat s tím chlapem?

Peadar Jo.

Theo Musím se všechno dozvídat poslední?

Peadar Většinou jo. Na, makej. (*Hodí Juniorovi švihadlo.*) A piánko, opatrně, hlavně rytmus...

Junior se rozcvičuje.

Emer Co myslíte, Peadare? (*Myslí tím, jak je tam čisto.*)

Peadar Budu suspendovanej.

Emer Zavolejte požárního inspektora. Jen se podívejte dolů...Ale, ale, ale!...

Peadarovi se líbí její smysl pro roštárny.

Theo Co chceš dělat, Peadare, trochu ho rozhejbeš?

Peadar Jo – něco takovýho.

Theo Dobrej nápad – teď lehkej trénink, v noci výživnej spánek a zejtra odpoledne před zápasem lehká rozcvička.

Peadar Přesně tak.

Junior začne skákat přes švihadlo.

Theo Dobře... A po celým ringu... Fajnový... Slyšelas?

Emer Co?

Theo Dneska se musí vyspat.

Emer Nech toho. Není každěj jako ty.

Theo Já jen pro jistotu, vysává to sílu.

Emer V tvým případě nejen sílu.

Zle se na Thea podívá a odejde.

Emer *(na odchodu)* Rusty!... Počkej...

Theo Mladost je radost, co?

Peadar Cože?... No jo.

Theo Občas si ji představuju – když je takhle v ráži! U koho to dneska zapáchne?

Peadar V Lukově maringotce.

Theo Co udělala s jeho věcmá?

Peadar Nevím... Jo, vyhodila je – spálila! Ona s Juniorem.

Theo No jo, no. Chudák Luke! Cha!

Peadar Mmmn...

Theo se zamyslí, odbude to všechno pokrčecím ramen a prstem ohmatá vlhké místo na podlaze ringu.

Theo *(podívá se na strop)* Koukám, že sem trochu zatejká.

Peadar No jo.

Theo Jo... Á tady ho máme – přichází Lazar!... O'Murachu!

Dean *(vchází)* Venku je zaparkovanej meður toho chlapa. Jak se jmenuje... Paddy Hickey – ten bookmaker... Asi dává bacha na cvrkot nebo co. Když jsem včera večer nastupoval do ringu, tak si prej pískal árii z Cí-kánky. Uřknul mě, kretén... Co děláte?

Theo Zkoušíme, co je v Juniorovi.

Dean Proč?

Theo Proč asi?

Dean o tom přemýšlí a posměšně se zašklebí.

Junior *(vleze do ringu)* Co je? Máš s tím problém?

Dean Jedinej, kdo tu má problém, jseš ty, kamaráde.

Junior Chceš mi dělat sparingpartnera?

Dean Nebylo by to poprvý.

Junior To ne, ale zaručuju ti, že naposled.

Dean se zašklebí.

Junior Co je?

Junior se mu podívá upřeně do očí, až Dean svoje sklopí a poněkud vyvedený z míry se posadí na nedalekou lavičku a začte se do časopisu o boxu. Thea s Peadarem ohromí míra Juniorovy agresivity. Peadar navleče Juniorovi rukavice.

Theo Všiml jsem si, Peadare, že ten chlap včera párkrát změnil postoj – v pohodě přecházel od levačky k pravý víře a zase zpátky... Dejte si na to pozor.

Peadar Jo.

Junior Nebojte, na mě to nezkusí.

Dean A to jako proč?

Junior Protože když jo, tak ho pošlu k zemi.

Dean Ssss... *(Vrátí se ke čtení časopisu.)*

Junior Píšou tam něco srandovního, co?

Dean To si piš! A jak! To víš, že jo!

Junior To víš, že jo co?

Dean Jak co?

Nebezpečná pauza.

Peadar *(s rukavicemi na ruku)* Tak dělej, makej.

Junior vtančí dovnitř a vypálí sérii úderů do lapy. Peadar kličkuje ringem.

Theo Výborně, Juniore... To je ono, tak se mi to líbí. A ještě jednou... To je ono. Chci vidět výbušnost.

Theo se otočí a naznačí Deanovi, jak se mu líbí Juniorovo tempo.

Peadar A pojd'. Jeden rovně, jeden ze strany!... Hop! Hop!... Ještě! Ještě!... A pojd' hezky za mnou! A pravá! A levá! A vrať se. A pravej zvedák! Dobře! A levej zvedák! Dobře! A teď hezky levá... Netahej to tak, hezky „bim“ a hotovo!

Theo *(na odchodu)* Makej, Juniore, nepřestávej.

Světla zhasnou. Světla se rozsvítí. Je noc. Stan s boxerským ringem je prázdný. Slyšíme, jak se blíží smějící se hlasy. Zanedlouho vběhne Emer a skryje se v přítmi za kárkou. Vzápětí vejde Junior, zajde do boudy, rozsvítí světla a hledá ji. Najde ji.

Emer Viděls ho?

Junior Koho?

Emer Toho bookmakera, Hickeyho.

Junior Kde?

Emer Parkuje támhle na konci uličky.

Junior Jo?

Emer Jo – ve svém meďouroví... Zajímalo by mě, co tu chce. Takhle pozdě... Tys ho neviděl?

Junior *(rozhodně)* Ne. *(Ukradne jí polibek.)*

Emer Ehmmm... Dneska tě prý mám uložit do postele brzo.

Junior Tak proč to neuděláš?

Láskyplně ho plácne přes ruku.

Emer Máš si šetřit energii.

Junior Nepovídej? Jo?

Emer Jo. Kvůli tomu podělanému zápasu!... Ach jo... já a moje... *(Zděsí se při myšlence na to všechno.)*

Junior Živím se tím.

Emer Ale nemusíš. Mohl bys dělat jiný věci.

Junior Jako co?

Emer Já nevím. Mohl bys něco opravovat.

Junior To dělám – opravuju, co je třeba.

Emer No právě... *(Sleze dolů a odebere se k přední části ringu, kde si sedne.)* Víš co, myslím, že bysme odsad měli vypadnout. Prostě se spakovat a zmizet, ať si ty svý problémy řeší sami. Proč ne? Nic jim nedlužíš. A já taky ne.

Junior O čem to mluvíš? Takový věci se nedělají... A krom toho mám dojem, že to byl tvůj nápad, abych s tím chlapem boxoval já.

Emer To jo, ale nenapadlo mě, že se... budete... že by ti... že by ti mohl ublížit... chápeš...

Junior Neboj... Umím se uhnout.

Emer To bych ti radila – uhýbat, kličkovat, skrčit se – prostě cokoli, co tě-

Junior (*jde k ní*) Moment. Uhýbat, kličkovat... co bylo to třetí?
Předstírá, že se to značí zapamatovat. Ona dělá, že je uražená, a otočí se k němu zády.

Junior Co je? Hele... Znáš ten o tom sekundantovi, kterej povídá boxerovi: „Vedeš si dobře, chlapče, ještě tě ani jednou netrefil“. „No jo,“ povídá boxer, „v tom případě dej bacha na rozhodčího, protože někdo mě mlátí.“ (*Zasměje se.*)

Emer Mlátíl ho rozhodčí?

Junior Cože? Ne, on přece...

Emer Co? (*Drze se uculuje.*)

Junior No jo, velká sranda...
V dálce zakvílí vlak.

Emer (*posadí se*) Půlnoční vlak (s mlíkem). Mám ráda ten zvuk. Slyšíš ho?... Škoda, že v něm teď nesedíme, my dva – odvezl by nás pryč. Slyšíš ho?

Junior Jo...Aby to mašinfírovi nezůstalo... (*Kroužek kolem pusy.*) Mmn... Daisy Day! (*Mlaskne a dělá, jako že řídí lokomotivu.*)
Emer se radostně zasměje a opře se o něho.

Emer Jo... (*Dělá, že tahá za píšťalu.*) Bú... Bú...

Junior Běží za ním všechny krávy... Bú...

Emer Vraťte se... vraťte se...

Junior Bú...

Emer Méé... méé... (*Junior je zmaten.*)... V posledním vagoně je kozí mlíko. Méé...

Junior Jo aha.

Emer A už si to šine – přes horu... (*Udělá zvuk vlaku přejíždějícího přes výhybku na jinou kolej.*) Š-š-š, š-š-š... Pozdě – je pryč a my jsme tu zůstali třčet! Jako nebohý jehňátka!... Tss, já nevím... Nevěděla jsem, že tě může praštit i rozhodčí.

Junior Já taky ne...
Smutně se zasmějí se a Emer zkoumá jeho obličej.

Emer Jak jsi přišel k tý jizvě?

Junior Který?... Á... V Cardiffu – nějakej Richie, příjmení si nepamatuju... jo, Golden – to je ono... Richie Golden... Sejmul mě pravačkou.

Emer A co tahle?

Junior Tuhle jsem si odnes z děcáku. Tři stehy – spad jsem ze zábradlí... Taky jsem si jednou zlomil palec... tadyhle ten... A jakou výmluvu máš ty?

Emer (*pleskne ho*) Jseš ale drzej! (*Pauza.*)... Dneska jsem zašla ke kapličce a pomodlila jsem se za tebe... Ne abys vyhrál nebo prohrál nebo něco, ale abys to přežil a zůstal celý... Zas tolik jsem nechtěla, nebo jo?

Junior Ne... Abych řek pravdu, myslím, žes mohla poprosit o trochu víc – aspoň o remízu! (*Emer dělá, že do něho vráží loktem. Junior má na sobě boxerské rukavice.*)... Nepomodlila ses při jednom rovnou za toho druhýho?

Emer Měla jsem?
Junior jí zpraží pohledem.

Emer Panenka Maria se postará o vás oba.

Junior Myslíš?

Emer Jo, myslím.

Junior (*jde k boxovacímu pytlí*) No jo, tak doufejme.

Začne bušit do pytle, nejprve jemně, pak skloní hlavu a mlátí do toho tak, že Emer začne docházet nadcházející nebezpečí. Téměř v pokusu zastavit všechno, nebo ho aspoň zpomalit, přejde k němu a přivine se k němu zezadu. Světla zhasnou. Světla se rozsvítí na stan s boxer-ským ringem. Je pátek odpoledne. Junior, pokrytý potem, buší do velkého těžkého pytle, přidrženého Peadarem. Emer sedí poblíž, když vejde Lily s velkým talířem jídla v jedné ruce a hrnkem mléka v druhé.

Peadar Hlava, tělo, hlava. To je ono. A znovu. Hlava, tělo, hlava a dva údery. Fajnový... a znovu... Hlava, tělo, hlava... Do toho... dva údery... Nádhera. A ještě jednou...

Lily Tady to máš, Peadare. Fajnovej gáblík a sklenice Daisy Day – pro našeho borce.

Peadar Cože?... Díky. To stačí, Juniore. Teď do sebe něco naházej. A pak si jdi zdřímnout. Já, až bude čas, za tebou přijdu a omotám ti bandáže... Fajn. Je dobrý se takhle trochu vypotit... (Peadar sundá Juniorovi rukavice, masíruje mu ruce atp.) Co noha?

Junior Dobrý. Jen mě v ní trochu píchá, to je všecko. Měla by vydržet.

Junior si svlékne tílko a za bedlivého dohledu Peadara se jím začne dosucha vytírat.

Peadar Dobrý... Výborný... Jo... Chtělo by to krapet čaje.

Ustaraně se mračící Peadar si dojde pro termosku. Mezitím Emer roztržitě listuje boxer-ským časopisem. Přijde k nim Lily.

Lily Dobrý, Juniore?

Junior Řek bych, že jo.

Lily Jsi zpocenej.

Junior Co?

Lily Povídám, že jsi úplně promočenej.

Junior (lapá po dechu) No jo, no... (Naznačí, že na tom není nic divného.)

Lily Unavenej?

Junior Vůbec ne.

Lily Vážně?... Ukaž, otoč se. (Vezmu mu z ruky tričko a utře mu jím záda atd.) Víš, před chvílí jsem si vzpomněla na ten den, co jsi k nám přijel. Tenkrát jsme ještě nikdy nic netušili, co?

Junior Jak to myslíš?

Lily Prej jak to myslíš!... (Laškovně ho plácne tričkem po zádech.)... ty jsi náš spasitel, chlapče – seslanej, abys nás zachránil!... I když tenkrát jsi vypadal jak nějaký pajdavej zatoulanej pes – odrbaný džíny, džínová bunda a puntíkováná košile, kterou máš pořád, jak jsem si všimla. Copak vy chlapi nikdy nic nevyhodíte? Boxerská brigáda!

Peadar (MS) Co to?

Lily A takys měl doporučení, že jo? Na nějakým kusu papíru zastrčeným v trenýrkách... Poslal mě Cat Bergin nebo něco takovýho, což z nějakýho důvodu udělalo dojem. Na fleku tě vzali... A teď jsi tady a taháš nás z průseru! A chceš něco vědět? Já myslím, že se ti to může i povíat.

Junior (vklouzne do puntíkové košile) Myslíš?

Lily To víš, že jo. Ty ho porazíš. Já to vím. A taky to cítím – tadyhle.

Junior Rozhodně do toho dám všecko.

Jde ke stolu a pak do boudy pro kečup z krabice s nákupem.

Lily Já vím. (Čichne si k tričku a otočí se na Emer.) Mmn... Miluju tu vůni!

Lily a Emer si vymění pohledy. Peadar se zvedne a jde sundat boxovací pytel, který nakonec uklidí do bedny Emer přejde k němu.

- Emer Co myslíte, Peadare? Nestane se mu nic?
- Peadar Řek bych, že ne. Jo, škoda, že jsme neměli na přípravu víc času, ale i tak... Mělo by to bejt v cajku.
- Emer Jenže co když se něco zvrtně – co když mu nevydrží noha nebo něco? Junior totiž řekl, že nepůjde k zemi tak jako Dean, víte.
- Peadar Rozhodčí to vždycky může ukončit.
- Emer A když ne?
- Peadar Hodím do ringu ručník.
- Emer Opravdu byste to udělal, Peadare?... Slibte mi, že to uděláte, když bude mít problémy. Myslím s nohou... Slibte mi to.
- Lily Žádný ručník se házet nebude. Povalečů a příživníků je tady dost, nebudeme k nim přidávat dalšího. Junior dneska večer vyhraje. Slíbil mi to. *(Křikne přes místnost.)* Nemám pravdu, Juniore?
- Junior *(vrací se ke stolu zhltnout jídlo)* Cože?
- Lily Povídám, že to dneska večer zvládneš. Kvůli mně!
- Junior Rozhodně do toho půjdu naplno.
- Lily Vidíš.
- Emer Kvůli tobě?
- Lily Jo, kvůli mně... Kvůli nám všem! Takže do ringu se žádný ručník házet nebude, jasný? Vždyť ho poslal Cat Bergin, no ne?!

Lily odejde, nažhavená, na odchodu prohrábne Juniorovi vlasy, Junior je z toho rozpačitý.

- Emer Co je jí, Peadare? Jednu chvíli je jak... Fakt nevím.
- Peadar Žije s Theem – tak co čekáš?
- Emer Jak to myslíte?
- Peadar Takový on přitahuje, a tyhle typy zas přitahují jeho.
- Emer Pořád tomu nerozumím. *(Peadar se zasměje.)*... Co je?
- Peadar Přesně tak by zareagovala tvoje matka – napřed by vyváděla a pak by se šla na pár hodin někam uklidit.
- Emer Uklidit? Kam?
- Peadar Já nevím – třeba do nějakýho kumbálu za strašidelným vláčkem nebo někam. Vždycky, než začal program, tak jsem ji musel odtamtud vylákat. Bejvala začtená do nějaký knížky, zachumlaná v polštářích a dekách, na klíně proutěnej košík. Nebo si třeba psala nějakou básničku. Do svýho zápisníčku. Vzpomínám si na název jedný: *Slož mě něžně* nebo tak nějak. Měla veliký smutný oči. Odjakživa jsem si myslel, že se nemůže jmenovat Joy. Jak by mohla mít takový radostný jméno, když v jednom kuse brečela... Aby nedošlo k mejlce, ne že by se nesmála, to zas jo. Protože byla trochu rozpustilá. Vlastně jseš jí dost podobná, jak se někdy chováš.

Emer se usměje.

- Emer Takže jste si rozuměli?
- Peadar Asi jo... Neměli jsme ji tenkrát opustit... Byla to sviňárna.
- Emer Alespoň jste se pak vrátil a postaral se o ni. Na rozdíl od něj!
- Peadar Abych řekl pravdu, nečekal jsem, že tam ještě bude. Ale byla tam, seděla na verandě hotelu (Mořský vánek) a pokoušela se nějak se vším srovnat. Bylo to v březnu, na Zvěstování Panny Marie – vím to jen proto, že to měla napsaný v notýsku. Sed jsem si vedle ní a ona se najednou sesypala: slzy, výčitky, chvíli dávala vinu sobě a hned nás proklela do desátýho kolena, že jsme

ji tam nechali, nadávala nám do cikánů, šmejdů a svět-skejch kurev. Nemoh jsem jí to vyčítat, měla pravdu. Zeptal jsem se jí, jestli se chce vrátit domů nebo něco, ale nechtěla. Prej už zapoměla, co to slovo znamená – domov! Tak jsem šel vyrovnat její účet, nasedli jsme do pickupu a já se v tom dešti rozjel opačným směrem – asi čtyřicet nebo padesát milí po pobřeží. V jednom městečku jsme se zastavili na oběd – ta restaurace se jmenovala *U zamilovanejch*, nikdy na to nezapomenu. Pak jsem jí objednal pokoj v penzionu s vyhlídkou na přístav. Hodně smutná díra – velká mo-sazná postel, prázdný šuplata a rachtavá skříň s ra-mínkama. Oknem bylo vidět na moře. Když jsem ho otevřel, praštila mě do nosu jeho vůně. A i když se setmělo, člověk ho tak nějak pořád cejtil. Večer jsem vyběh ven pro dříví a uhlí, a i když se to nesmělo, za-pálil jsem v krbu oheň a ona mi přečetla jednu svoji báseň. *Umyj mě a učeš! a slož mě něžně, / slož mě něžně! až skončí den...* Brzy potom usnula, já ještě chvíli počkal a když přišla správná chvíle, tak jsem ji přikryl a podruhý jsem se vykrad ven – já vím, bylo to hnusný – sešel jsem po rozvrzaným schodišti a mazal pryč.

Junior (vstává) To je čerstvej čaj, Peadare?

Peadar Cože?... Jo, před chvíli jsem ho uvařil.

Junior A polívku si nedáš?

Peadar Ale jo, klidně.

Junior Mívám před zápasem hroznou žízeň. Divný, co? Vypiju litry a litry vody, a čaje! Nevím, proč.

Vejde Theo.

Theo Peadare, podej mi, prosím tě, ty bandáže... Tak co, Juniore, najedl ses? Co?

Junior Jo.

Theo Co mu dala?

Peadar Nevím, nějakaj svůj blaf!

Theo Výborně. (*Juniorovi.*) Pochutnal sis?

Junior Jo, dobrý.

Theo Bezva... Myslím, že by si kluk měl trochu odpočinout, Peadare. Hodit si tak na hodinku šlofika.

Peadar (*vstane, aby se v lékárnice podíval po bandáži*) Jo, zrovna jsem mu to říkal. Běž k sobě, zdřímni si a já pak přijdu a zavážu ti bandáže – těsně před začátkem.

Theo Souhlas. Co ty na to, Juniore? (*Junior přikývne a lokne si čaje.*)... Dempsey už přijel – i s celým doprovodem.

Peadar Už?

Theo Je to profík, Peadare.

Peadar Já vím, jenže... do prdele...

Theo Už jsem se s ním dohod. Šest kol, vítěz bere všechno. Když bude plichta, prachy se rozdělěj fifty fifty. Trvá na neutrálním rozhodčím, což je asi v pořádku; a mezi rozhodčíma u stolku budou i dva kluci z místního klubu. To nás bude stát další krabici s cenama, Peadare, ale to nám nevadí, že?

Peadar Né, cen máme jak naděláno. (*Pedar předá bandáže.*)

Theo Takže všichni dorazili. Hledal nějakou maringotku, kde by se mohl převlíct, ale řek jsem mu, že se bude muset připravit vzadu stejně jako ostatní. Ať se jde vysrat, Peadare, no ne, já mu žádný extravuřty servírovat nebudu.

Dean (*vchází*) Theo, Joey Dempsey chce vědět, jestli může nastoupit ve svejch rukavicích. Mrkni na ně.

Peadar Ukaž, dej je sem.

Dean podá Peadarovi rukavice, které si Peadar důkladně prohlédne.

Dean Venku se chytla Sadie s malým Erniem.

Theo Kvůli čemu?

Dean Mě se neptej. Ale mám pocit, že ke spokojenému manželkovi má daleko.

Theo No jo, práce a zábava. To nejde dohromady!... Co myslíš, Peadare? (*Myslí rukavice.*)

Peadar Jo – měly by bejt v pohodě.

Theo Kolik váží? Deset uncí?

Peadar Jo.

Theo To by mělo stačit, ne?

Peadar Mám raději dvanáct, ale... Je to jedno. A vlastně by nám to mohlo vyhovovat. (*Podá rukavice Deanovi.*)

Theo Fajn... Vyříd mu, že jsem řek, že u mě dobrý, pokud je schválí rozhodčí... Jen ať neví, na čem je, no ne, Peadare?

Peadar No právě.

Theo Hele, nechceš, ještě než půjdeš, popřát Juniorovi „zlom vaz“?

Dean Co?

Theo No jasně. Ani náhodou! Eh?

Všichni se zasmějí, včetně Juniora.

Dean Tak jo, dobrý... Velká sranda... Tak hodně štěstí.

Junior Dík. Bohužel mám tušení, že dneska bude rozhodovat něco jinýho než štěstí.

Dean Chceš se vsadit?

Junior Proč?

Dean Slyšeli jste Juniora? Prej se dneska bez štěstí obejde!

Junior Cos říkal?

Dean Věř mi, kamaráde, že se budeš prosit štěstí o pomoc, jestli tě ten chlap trefí naplno tím levým direktem. Půjdeš k zemi stejně jako já.

Junior Myslíš jako pytel hoven?

Dean Di do prdele.

Theo Nechte toho!

Peadar Zklidněte se.

Dean Co je?

Theo Povídám, nechte toho, jasný?

Peadar Kristepane!

Dean Cos to řek?

Junior Slyšel jsi dobře!

Všeobecný smích.

Dean Juniore, doufám, že ti v prvním kole vyjebí mozek z hlavy, ty malej...

Theo Tak dost!

Junior Výborně!

Dean ...ty malej... zmrde!

Peadar Tak a to už by opravdu stačilo.

Junior a Theo se dál smějí.

Dean Už vidím, jak se poloviční křípl doplazí do ringu, aby si to rozdál s opravdovým boxerem. To si děláte prdel...

Peadar Řek sem, že to už stačí. Teď není doba na vyřizování starejch-

Dean Co si o sobě myslíš, Peadare? Že jsi kurva nějaký velkej šampión, kterej nám tu bude kázat?

Peadar Jenom nechci, aby se Junior rozčílil, mohlo by ho to rozhodit. Dělán pro něho jen to, co jsem tuhle udělal pro tebe.

Dean Peadare, nejseš nic než vodkecanej starej křáp s vymláceným mozkiem. Nevím, jak tadyhle Junior, ale já bych se nesnížil k tomu, abych-

Peadar Na, vem si ty rukavice, Deane, a prosím tě, běž, než budu muset říct nebo udělat něco, čeho bych mohl litovat.

Dean No nekecej? A jako co?

Peadar Zmiz.

Dean Jako co, jsem se ptal, Peadare. Heh?

Peadar Buď od tý lásky, Deane.

Dean Jdi se vysrat! (*Hodí jednu rukavici vztekle Peadarovi do obličeje.*)

Theo Hej!

Peadar Seber se a jdi.

Dean Nebo co? Praštíš mě kabelkou?

Peadar Něčím určitě.

Dean Jdi do prdele! Půjdu sem a jediný, co slyším, je tvoje buzzerování. Jděte do prdele všichni!

Junior (*klidně*) Deane, jsi jenom sračka a ty to víš.

Dean Cos to řek?... Já ti... (*Dean hodí druhou rukavici do Juniorova obličeje a vystartuje po něm. Peadar ho chce zarazit, ale Theo ho předběhne a chytne Deana do tvrdého chvatu.*)

Theo A teď mě poslouchej, ty skřete malej, ať tě ani na minutu, ani na vteřinu nenapadne...

Dean (*bolestí*) Auu!

Peadar (*v obavách*) Theo... Theo... Už ho nech...

Theo ...že patříš do stejné kategorie jako kdokoli z nás, co jsme tady, lépe řečeno v celým tomhle podniku. Ani na vteřinu, rozumíš?

Peadar Theo, prosím tě, puš ho.

Theo Protože kdyby tě něco takovýho napadlo, tak bys teď ležel tady na zemi a z každýho otvoru tvýho těla by se valila krev...

Peadar Theo... Nech toho... Už ho puš.

Emer (*vloží se do toho*) Theo... Přestaň... Povídám, přestaň... Peadare, řekněte mu něco.

Peadar No tak, Theo...

Theo Jasný? Pochopils to? Jo? Budeš si to pamatovat?

Dean (*v bolestech*) Dobře, Theo... Ano, ano...

Emer Theo!... Juniore, řekni mu...

Theo Ty by ses ani nesnížil, cha!

Dean Omlouvám se, Theo, omlouvám se.

Theo Chceš říct: omlouvám se, Peadare, že?

Dean Promiň, Peadare... Omlouvám se.

Peadar Dobře. Beru... Theo... (*Theo ho pustí a ukročí dozadu.*)

Theo A teď si sebereš ty rukavice, půjdeš ven, narazíš si na palici klobouk a stoupneš si k mašině na cukrovou vatu. A budeš tam stát tak dlouho, dokud ti neřeknu. Jasný?

Dean Jasný.

Theo (*volá za ním*) A vem ty bandáže, cestou je hodíš Joeymu... A zůstaneš tam i večer. Dokud ti neřeknu... Mazej. Já ti dám, že se nesnížíš. (*Dean odejde, Theo pohlédne do vyděšených očí Emer.*)... Co je?

Emer Málem se mi zastavilo srdce! Už jsem si myslela, že ho zabiješ. Měl obličej bílej jako smrt...

Theo Zabiju? Za to, že házel rukavicema? Děláš si srandu? Jsi normální?... Co ty, Juniore? Dobrý?

Junior *(s kterým to ani nehnulo)* Jo, asi už vyrazím.

Emer Počkej, půjdu s tebou.

Junior Cože?

Peadar Já přijdu za chvíli. Dořešíme bandáže, jo?

Junior Jo, jasně.

Emer a Peadar se na sebe podívají.

Theo Ne abys tam s ním zůstala dlouho, slyšíš? *(Emer se zašklebí a odejde s Juniorem.)* Co si o ní myslíš, Peadare?

Peadar O Emer? Mně by se docela líbila, to jo.

Theo Mně taky, ale... Je to těžký. *(Rezignovaně rozhodí rukama.)* Já jsem na tyhle věci moc nebyl, když jsem byl mladej, takže... Ty jsi dítě Štěstěny, Peadare, vždycky jsem to říkal. Jsi opravdu, jak bych to řekl... nevím... ukázněnej... umíš se ovládat. Hrdej osamělej kovboj. To řek Cat Bergin, co?

Peadar *(plaše)* Jo, Cat uměl k sobě skládat slova.

Theo Že jo? Hrdej osamělej kovboj! Samozřejmě jen Bůh ví, co Cat řekl o mně.

Peadar To radši nechtěj vědět.

Theo Ani nechci... Joy ti taky nějak říkala, ne? Neměla pro tebe nějakou přezdívku? Co to bylo? Nebo sis ty vymyslel přezdívku pro ní?

Peadar To druhý.

Theo Fakt?

Vejde Lily.

Lily Ten chlap nám zase rabuje střelnice – hotovej Buffalo Bill! Malej Ernie na něj kouká a může ho klepnout. Takovýho ostrostřelce jsem ještě neviděla. Vsadím se, že chodí do nějakýho klubu!... Paddyho jsem ještě nezahlídla. Je to divný, byla jsem si jistá, že už se tu bude ometat. *(Mlsně mlaskne rty. Theo na ni zle pohlédne, když Lily odchází do boudy.)*

Theo *(cítí se znevážený)* Vyndej, prosím tě, megafon, Peadare.

Peadar sáhne pod pódium pro megafon.

Theo *(zavolá do boudy)* Jak vypadá turniket?

Lily Nemám ponětí. Ale to se brzy uvidí, že jo?

Theo *(napůl pro sebe)* Asi ano... *(Přebere megafon a podívá se zadumaně směrem k Lily v boudě.)*... Řekl bych, že je skoro čas, Peadare.

Peadar Myslíš?

Theo Myslím... *(Lily zpívá uvnitř. Theo utrápeně hledí vstříc tomu zvuku.)* Řeknu ti upřímně, myslím si, že na tohle špásování nějak nejsem stavěnej. Je to moc... *(Naznačuje bodnutí nožem do břicha.)*... Rozumíš? Jenže co můžu dělat? Nic! *(Pohlédne na Peadara, jako by ho prosil o radu, ale vrátí se mu toho málo, vlastně nic.)*... Jestli někdy něco, však víš co, uvidíš, nebo uslyšíš, tak mi to řekneš, jo?

Lily (MS) Mám tam pak jít a zas od toho chlapa všechny ceny vykoupit, nebo co?

Theo Ne, ať si to dneska všechno odnese domů, uvidíme, jak se mu to bude líbit, prozměnu.

Lily (MS) Nebude to horší?... Možná bysme ho měli dát na výplatní listinu a byl by pokoj, nemyslíš?

Theo si povzdechne a vzápětí se ve dveřích objeví Lily s rukama složenýma na prsou.

Lily Je jistý, že kdyby si Peadar pořádně hleděl své práce, mohli jsme si problémy ušetřit.

Theo Ani Peadar, ani nikdo jinej tady nemohl tušit, že ten chlap je...

Lily To ne, ale měl si ho všimnout, když sem dneska večer šel, a měl ho odsad vypráskat, a ne lízt celej den do zadku tý mladý, jako kdyby nám měla vytrhnout trn z paty nebo co.

Theo Buď zticha!

Lily Kriste, podle toho, jak se k ní chová, by si člověk myslel, že je to nějaká filmová hvězda.. Tak hele, milej zlatej, žádná hvězda to není. (*Otočí se na Thea*)... A ty se taky vzpamatuj – než tě voholí a vytře ti zrak. Jo, není nad filmový hvězdy! Cha!

Lily zmizí zpátky v boudě. Theo si pozvzdechne a podívá se na Peadara, aby mu naznačil, že přesně o tom mluvil. Zvolna odejde a brzo ho slyšíme řvát do megafonu. Mezitím si Peadar stoupne a dlouze a znepokojeně se rozhlédne kolem sebe. V slzách vejde Emer a jde k němu. On ji obejmě a utěšuje. Lily je od boudy nepřejícně pozoruje. Světla zhasnou.

Theo (MS) Velevážené panstvo, přistupte blíže a uvidíte, co jste ještě neviděli. Za několik minut se otevrou brány naší Boxerské akademie. Kupujte vstupenky u pokladny, která je již otevřená. Neváhejte, ať se vyhnete zklamání a obsadíte nejlepší místa. Brány Akademie se otevrou za několik minut. Kdo dřív přijde, ten dřív mele. Nezapomeňte také, že si nejdřív můžete užít všechno, co nabízíme – strašidelný vlak, tobogan, houpačky, kolo-toč a všechny ostatní atrakce –, a potom zakončete den v sále naší proslulé Boxerské akademie. Zlatým hřebem dnešního večera bude souboj úžasného Joeyho Dempseyho, místního boxera welterové váhy a někdejšího oblastního šampióna. Do protějšího rohu se postaví jedinečný a ano, vážení, dosud neporažený Junior Hayes, který dnes večer oslaví návrat do sálu Boxerské akademie Delaneyho kočovného lunaparku...

Ve tmě a s podkresem výše uvedeného vyvolávání slyšíme zvonění zvonu a řvoucí dav a na okamžik ucítíme atmosféru velkého souboje. Světla se rozsvítí. Je noc. Peadar ošetřuje Juniorovy tržné rány a modřiny, omývá mu rány a čistí je, nanáší na ně jódovou tinkturu atd., podle potřeby vyměňuje náplasti a sem tam udělá pár stehů. Emer, která je poblíž a nespouští oči z toho, co se děje, sebou trhá při pohledu na drsné rány. Svou sbalenou tašku má na zemi u nohou.

Emer Říkám vám, že to není fér. Dneska večer Junior ten zápas čestně vyhrál. Měli mu to vítězství přiznat. Vždyť jsem to viděla i já.

Peadar Takhle to v boxu nechodí. Když se boxuje na plnej počet kol, obvyčejně se vyhlásí remíza – z očividnejch důvodů. A řekněme si to na rovinu – ten cizí chlap si taky ty prachy poctivě zasloužil.

Emer Jo, jenže co z toho bude mít Junior? Nic.

Junior Já jsem tady zaměstnaněj, Emer.

Emer Jo, ale za suchý z nosu.

Junior (*bolestí*) Au...

Peadar Nehejbej se, buď tak hodnej.

Junior Do prdele, Peadare.

Peadar Už to bude. Koukni se mi do světla... To je ono. Tu ruku dolů.

Junior Kriste!

Peadar Já vím. Pšš pšš...

Emer Neměl jste ho v tom nechat. Slíbil jste mi, že to zara-zíte, a neudělal jste to. Měl jste tam hodit ručník.

Peadar Snad vyhrál, ne?

Emer Theo vyhrál, to leda... (*Juniorovi.*) Já nechci, abys tohle dělal, slyšíš? Chci, abys teď hned se mnou odešel a tohle všechno pustil z hlavy. Seženeš si práci, obyčejnou práci, někde.

Junior Já práci mám!... Kurva!

Peadar Zvedni hlavu a podívej se na mě... To je ono... Přežiješ to.

Junior Ukaž, podívám se. (*Sáhne po zrcátku.*)

Peadar (*odloží nádobíčko*) Nech toho, prosím tě, jseš krásvivec!... Komu je odkážu, co? (*Myslí své ruce.*)

Emer se nasupeně otočí.

Theo (*vchází*) Tomu nebudete věřit, jsem snad prokletej?

Peadar Co se stalo?

Theo Ten malej kokot nám zase plundruje střelnici. Nic proti tomu, ale stejně jsem mu párkrát řekl, aby šel do hajzlu. Jenže on ne, a střílel dál. A neptej se mě, kde je Ernie. Momentálně tam hájí pevnost Rusty. Já už fakt nevím... Jo, musím bejt prokletej! A co tenhle? (*Prohlíží si Peadarovu ruční práci.*) Výborně, pěkná práce, Peadare, všechna čest. Největší machr v branži, lidi. A tohle je co? Steh, Peadare?

Peadar Jo, je to jen... taková malá plastika.

Theo Pěkný... Tak co, už jsi sbalená?

Emer Jo.

Theo Fajn. Máš všechno, klobouk a kapesníky?

Emer Ehm... Nezůstanu tady, i kdybys dělal nevím co!

Theo Zůstaň, jestli chceš, je to tvoje věc, pro mě je to prašť jako uhoď... Ale... měla bys tu zůstat, aspoň do rána. Řeknu Lily, hodí tě pak domů autem. Že jo, Lily?

Lily (*vychází ven z boudy*) Co je?

Theo Povídám, že ráno odvezeš Emer domů, jestli tu zůstane přes noc.

Lily Cos říkal?

Emer To je dobrý, vezmu to zkratkou přes pole a pojedu prvním ranním vlakem.

Theo Tak jo... Co kasa?

Emer vrhne po Theovi pomstyctivý pohled, když se on otočí.

Lily Dobrý.

Theo Pochlub se.

Lily mu podá pokladničku nacpanou bankovkami a mincemi. Theo si ji odnese ke stolu a sedne si, aby peníze spočítal.

Theo Přines mi tu velkou účetní knihu, Lily, buď tak hodná. Co si myslíš támhle o tom frajerovi?

Lily (*jde do boudy pro účetní knihu*) Koho myslíš? Juni-ora? Bezva! Úžasnej. Je to šampión. Podle toho, co jsem viděla dneska.

Theo Tady to máš. A přitom je to ženská! Půjčil Dempseymu maringotku, aby se mohl převléct a tak. Tomu se říká sportovní duch, co?

Lily (MS) Na tom chlapovi ale nic sportovního nebylo – normální mlátička, ruce jak hovado.

Theo To by ti určitě nevadilo – je typické, že... Že dneska bylo skoro vyprodáno. Víš?

Lily (*vrací se*) Já vím.

Theo (*vezme ji za ruku a přitáhne si ji na klín*) Jo, všichni o něm mluvili, když odcházel s hlavou nahoru.

Lily Ani se nedivím... Dneska jim předvedl, jak bojuje opravdovej chlap! Jsi celej?

Junior Jo.

Lily Vypadá to, že jsi dost potlučeněj.

Junior Nic mi není.

Lily *(vstává)* Tak se na to podíváme... Ukaž... Á! *(Jde k němu, začne mu prohlížet krvavé rány a modřiny a masírovat mu ramena atd., přičemž mu láskyplně prohrabuje vlasy.)* No jo... vytáh jsi nás z bryndy, přesně jak jsem to prorokovala – jsi náš malej spasi-tele! A já ti teď něco řeknu, Juniore, od týchle chvíle se postarám, abys dostával to, co ti patří. Co tomu říkáš? A vy ostatní to vezte na vědomí! S téma vašima puclema a Ovomaltinou! Cha!

Přivine se k němu, zatímco Emer nervózně pře-šlápne. Theo se na to všechno také dívá a do- brácky se usmívá, což nikdy nevěstí nic dobrého.

Lily Doufám, že si uvědomujete, co tu máte, pane šéf?

Theo To víš, že jo – zlatej důl!

Lily se zasměje, když vejde Dean.

Dean *(naléhavě)* Theo, rychle pojd' – malýho Erniewo vzal amok.

Theo Co zas?

Dean Prej před chvílí načapal Sadie, jak se muchluje s tím bookmakerem.

Theo Kde?

Dean Na konci uličky – v jeho mercedesu.

Theo Jo.

Dean Jo, chce ji zabít, kvůli tomu. Zabarikádovala se před ním v maringotce.

Theo Kurva práce!

Dean Erniewo jí roztrískal pajsrem okna. *(Jde.)* Rusty, počkej.

Theo *(vstává, napůl pobaveně)* Já nevím. Zrovna když si člo- věk říká, že se to obrací k lepšímu, tak to musí někdo...

Lily A co čekáš, když jsi taková měkkota?

Theo Jak to myslíš?

Lily Nikdo si z tebe nic nedělá – ani Peadar, ani Rusty, ani Erniewo a ani tahle... *(Kývne směrem k Emer.)* Jsi nor- mální hejl a padavka, jestli chceš něco vědět, a když si nedáš bacha, budeš všem jen pro smích!

Theo Jak pro smích?

Lily Ty víš, jak to myslím.

Theo Ne, nevím... Pouč mě.

Lily *(otočí se)* Ále!

Zlověstná pauza, když si podezřívavý Theo pro- hlíží jeden obličej po druhém.

Lily Paddy Hickey je jenom vyčůranej buran. A Sadie? Cha!... Ne že bych o to stála, ale vždycky když se mu naskytla příležitost, tak na mě mrkal, šmejd oslizlej!

Theo Paddy Hickey na tebe mrkal?... Kdy?

Lily Pořád.

Theo Jak to, žes mi to nikdy neřekla?

Lily Tak ti to říkám teď, ne? Co bys chtěl, místopřísežný prohlášení nebo co?

Theo A řekl ti někdy něco?

Lily Jako co?

Theo Já nevím – neměl nějaký poznámky nebo tak něco?

Lily Jo – sem tam!

Theo Jo? *(Paedarovi.)* Tys o tom věděl?

Peadar	O čem?	Junior	<i>(obléká si košili a džíny)</i> Co to děláš?
Theo	Že Paddy Hickey na ni mrkal, pokaždý když se mu naskytla příležitost, a že měl před ní taky nějaký poznámky?	Emer	Je nám dlužnej – a moc! Tak jdeš se mnou nebo ne?
Peadar	No, něco takovýho jsem zaslech... Hele, když si člověk o něco takovýho říká, tak to jednou asi přijít musí.	Junior	Ježíšikriste, Emer, to nemůžeš.
Lily	Já si o nic neříkala... a neříkám. <i>(Peadar sykne a otočí se.)</i> ... Co tím naznačuješ?	Emer	To si jen myslíš... Pojď, nebo nám ujede vlak. <i>(Zvedne svou tašku atd.)</i> Tak jo nebo ne?
Theo	Jo, Peadare, vysyp to, když už jsi něco nakous, tak to dořečni. <i>Peadar rozhodí ruce v kapitulačním gestu. Lily probodne Thea pomystychtivým pohledem.</i>	Junior	Co?
		Emer	Ach Bože! <i>(Jde.)</i> Víš, kde mě máš hledat, až přijdeš k rozumu.
		Junior	K čemu? <i>Vrátí se, aby ho políbila.</i>
Theo	<i>(píchne Peadara do hrudi výhrůžným prstem)</i> Příště mě kurva budeš o takovejch věcech informovat, rozumíš? <i>(Peadar hledí do Theových tmavých, nebezpečných a trochu opilýh očí, než pohlédne směrem k Emer.)</i> ... Co? Víš něco, co bys mi chtěl říct? Heh?... Ne?... Tak fajn... A teď sebou koukej hodit, obuj si motorový brusle a začni pořádně kmitat, zatím se tu jenom mrcasíš jako buzerant... <i>(Ukročí zpátky a gestem ukáže ostatním na Peadara.)</i> Hrdej osamělej kovboj, cha! <i>Emer jde a stoupne si vedle Peadara, jako by ho chtěla chránit. Pauza, když to Theovi náhle začne docházet.</i>	Emer	Jo – dokud ho máš. <i>Zarazí se, pohlédne na něj a pospíchá pryč. Junior jde k otvoru ve stanu.</i>
		Junior	Emer! Emer... Emer. <i>Pauza, když se Junior obrátí a podívá se na prázdnou pokladničku na stole. Zhrouťí se na okraj ringu. Vrátí se Peadar.</i>
		Peadar	Já nevím... Je jak přetopenej kotel, ještě chvíli a vybuchne. A ona tomu taky nepomáhá, to ti nemusím říkat... Kde je Emer? Stalo se něco? <i>(Junior na něj vyplašeně civí.)</i>
Theo	Něco vám řeknu, ať si ten skřet se mnou dneska nic nezačíná, protože já na to nemám náladu. <i>Theo se na odchodu letmo, téměř mytický ohlédne po Peadarovi. Lily se chvíli zdrží a těší se ze svého díla. Odejde. Krátká pauza. Emer se ho snaží zadržet, ale vytrhne se jí a odejde. Junior se začne oblékat, když kolem přejde Emer. Emer se přesvědčí, že jsou všichni pryč, a teprve potom jde ke stolu a začne si cpát všechny bankovky do tašky a mince do kapes.</i>	Junior	Vzala všechny peníze, Peadare.
		Peadar	Cože? Ne? Do prdele! No jo. <i>Peadar vezme do rukou pokladničku a zašťerká hrstkou mincí. Jde k otvoru ve stanu.</i>
		Peadar	Proč jsi ji nezastavil? Emer! Emer!... To nestihne. Myslíš, že to stihne?... To je špatný. Tohle je teda fakt... Kurva!

Junior Co budeme dělat, Peadare?

Peadar Já nevím... *(Přemýšlí o tom.)*... Měl bys jít za ní. Jdi s ní.

Junior Cože?

Peadar Dostaň ji odsad.
Peadar přinese Juniorovi bundu.

Peadar Na... A běž... Hlavně ať chytí ten vlak... Běž už.

Junior Jenže to bude vypadat, jako že jsem ty prachy vzal já.

Peadar Je úplně jedno, kdo je vzal. Někdo tady každopádně přijde k úrazu, takže... Nechci, aby se ti ty rány zase otevřely.

Junior Když já nevím... Tohle je přece moje práce, Peadare, můj život.

Peadar Najdeš si něco jinýho.

Junior Jako co?

Peadar Co chceš, abych ti řekl, Juniore? Že jsi Rocky Graciano? To nejsi... Chci říct, že ten chlap, s kterým jsi dneska boxoval, má dávno nejlepší léta za sebou. Chápeš? Vyhrál jsi nad vyhaslou hvězdou... Věř mi, začni znovu. *(Peadar přidržuje dílec otevřený.)* Tak dělej, padej odsad... *(Peadar ho hrubě vystrčí ven)* Běž, buď tak hodnej.
Junior se nemůže rozhodnout, jestli má jít nebo zůstat.

Junior Zvládneš to tady, Peadare?

Peadar To víš, že jo. Dělej, běž už. Jo, a ještě něco. Cestou ven propíchej co nejvíc pneumatik. Na. *(Podá mu bodec.)* Utíkej, teď už bude někde u kapličky. *(Junior jde a Peadar za ním zavolá.)* Nezapomeň... Pickup... Povídám... To je ono... teď už leť... Nech je bejt a běž... Běž.

Junior je pryč. Peadar se za ním dívá a boles-tivě se zašklebí při představě, co ho čeká.

Peadar Do prdele...

Vejde Dean.

Dean Ernie je venku a brečí. Theo řekl, že jestli nepoloží ten velkej pajsr, tak že mu ho obtočí kolem krku a fofrem ho pošle zpátky do ty řiti, z který přišel. A prej doporučeně!... Junior odešel s ní?

Peadar Už to tak vypadá.

Dean No to mě podrž!... *Love Is a Many Splendored Thing!* Co se stalo?

Peadar Jak to myslíš?
Dean si všimne prázdné pokladničky.

Dean Kde jsou prachy?... Oni ukradli prachy?... To snad není možný... *(Zvedne pokladničku.)* Oni nám kurva ukradli peníze. *(Chvěje se vzrušením, jde k otvoru ve stanu.)* To se dalo čekat, jedna zlodějská kurvička a jeden zmetek... Jak jsou daleko?... Vidím je. On je u kapličky, ona jde přes pole, koukni. Vidíš je... Odříznem jim cestu u nádraží... Pojď, dojdem pro kluky.

Peadar *(postaví se mu do cesty)* Nech je bejt.

Dean Cože? Uhni mi z cesty.

Peadar Řek jsem, nech jim náskok.

Dean Co tím chceš říct?

Peadar Deane, chtějí stihnout ten vlak.

Dean Jo, jasně... Peadare, jestli mi neuhneš z cesty, tak ti budu muset rozbít hubu.

Peadar Jo?

Dean Jo.

Dean se snaží Peadara odstrčit, jenže Peadar se ani nehne. Strkají se. Dean se rozmáchne, aby ho uhodil, Peadar ho srazí úderem na solar a kolenem do slabin a pak – má s ním hodně práce – ho přimáčkne k okraji ringu. Dean vykřikne bolestí.

Dean Peadare... Peadare... Peadare... kurva, Peadare...

Peadar Řek jsem, dej jim čas.

Peadar ho takhle drží, dokud neuslyšíme dlouhé osamělé zaúpění odjíždějícího vlaku s mlékem, pak Peadar uvolní sevření a pohlédne směrem, odkud se donesl ten zvuk. Dean se odpláží se do bezpečí.

Dean Jseš mrtvej... Jseš kurva mrtvej, chlape. Až to řeknu Theovi.. tak je po tobě.

Peadar To víš, že jo.

Dean Ty o tom pochybuješ?... Co je vůbec mezi tebou a jí?

Peadar se smutně usměje, zatímco slyšíme vzdalující se vlak. Dean vstane a Peadar se otočí a pohlédne na něho.

Dean Tady jsi skončil, kamaráde... Tady sis podepsal parte. Teď už ti nepomůže ani svěcená voda

Peadar se zasměje.

Dean Copak? Hrajeme si na hrdinu? Za chvílku se uvidí, jakej jsi hrdina. Jo, pak se to ukáže.

Peadar Hele, klidně běž a udělej, co musíš, buď tak hodnej, a přestaň otravovat... Jo a poslyš, Deane... Líbat se nemusíme.

Dean polohlasem zakleje a pak škobrtavě vyrazí ven a cestou volá.

Dean (MS) Theo... Theo... Rusty, nevíš, kde je Theo?... Theo... Theo.

Peadar se otočí a provází ho pohledem a pak jde zapnout rádio – např. Hank Locklin zpívá ‚Please Help Me I'm Fallin‘. Peadar se pak pohrabe v bedýnce s náradím. Vytáhne zabavený hasák a drží ho v ruce jako zbraň. Sedne si na bednu, prohlédne si hasák a pak ho opatrně, bezmocně položí vedle sebe, a zatímco v dálce kvílí vlak s mlékem, čeká, až přijdou a podají si ho. Světla zhasnou.

Konec

Program vydalo
Národní divadlo moravskoslezské,
příspěvková organizace statutárního města Ostrava,
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
www.ndm.cz

Ředitel Jiří Nekvasil
Šéf činohry Peter Gábor

Redakce programu Klára Špičková
Výtvarné zpracování programu a plakátu, sazba Lubomír Šedivý
Textová korektura Pavel Hruška
Fotografie ze zkoušky Radovan Štastný a Richard Sklář

Tisk Ringier Print CZ a. s.

LAY ME DOWN SOFTLY Copyright © Billy Roche 2008. Veškerá práva jsou vyhrazena majitelem práv The Agency (London) Ltd, 24 Pottery Lane, Holland Park, London W11 4LZ, e-mail info@theagency.co.uk. Užití díla je podmíněno získáním předchozího písemného souhlasu majitele práv. Autorská práva k dramatickému textu a překladu v České republice zastupuje Aura-Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivity NDM jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

ISBN 978-80-87650-15-8

OSTRAVA!!!

NEJSLEDOVANĚJŠÍ MORAVSKOSLEZSKÁ TELEVIZE

polar

moravskoslezská
regionální
televize

VÍCE NEŽ 87 600 DIVÁKŮ DENNĚ

- ▶ Regionální zprávy POLAR každou celou hodinu!
- ▶ Podrobné zpravodajství z jednotlivých měst a obcí.
- ▶ Regionální přímé přenosy, Diskuzní pořady, Talkshow...
- ▶ Regionální tematické magazíny: Kulinářství, Cestování, Vzdělávání, Zaměstnanost, Hobby, Životní prostředí...

*Monika
Židková*

WWW.POLAR.CZ

František Večeřa, Marie Logojdová

Vladimír Čapka, Veronika Lazorčáková

Petr Houska, Marie Logojdová

Petr Houska, Veronika Lazorčáková

David Viktora, Petr Houska, Vladimír Čapka

Petr Houska, Veronika Lazorčáková, Vladimír Čapka

Veronika Lazorčáková, František Večeřa

Vladimír Čapka, David Viktora, František Večeřa

Celkový pohled na scénu